Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

Bạn Sử Hoa Kỳ

VIỆT NAM CỘNG HÒA NĂM THỨ 8 — NGÀY THỨ BA 29-12-1959

Số Đặc-Biệt — 6 trang 2 đồng

Năm thứ ó số 1.499 — Giá 2 đồng

Ngôn-Luận

NHẬT BÁO THÔNG-TIN NGHỊ LUẬN

Ngày 80 tháng Mười mốt (Âm-lịch) — Chủ Nhiệm và Chủ Bút : HỒ-ANH

ĐIỆN THOẠI 25.528 — HỘP THƠ SỐ 141 — TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ 86 ĐƯỜNG LÊ-LAI SAIGON

DỰ THI THƯ KÝ CÔNG NHẬT MỚI NGÀY 15-3-60

CÁN-BỘ CÁC NGÀNH ĐƯỢC MIỄN ĐIỀU KIỆN BẰNG CẤP

● HẠN NHẬN ĐƠN CÙNG DỜI LẠI ĐẾN 31 1 60

THỜI CUỘC QUỐC TẾ

TRUNG - CỘNG QUẤY RỐI Ở NEPAL

Đã từ mấy hôm nay báo chí xứ Nepal loan tin quân đội Trung Cộng đang hoạt động tuyên truyền ở ngay miền biên giới. Báo chí xứ Nepal đã đòi chính phủ phải tỏ rõ hình thức chống bưng bít dân quanh các làm cho câu chuyện bớt vẻ quan trọng.

Trước đây ít lâu thủ tướng Nehrû đã không bác hẳn lời mời của Trung Cộng mời ông họp tuy đối với thủ tướng Chu ân Lai. Ông đã tuyên bố : Ấn Độ là một cường quốc, Ấn Độ chỉ nói vào bàn hội nghị khi nào thuận tiện và không ai có thể ép buộc Ấn làm một việc mà Ấn không ưng.

Nhưng sau vụ quân đội Trung cộng xâm nhập Nepal ông Nehru đã tỏ một thái độ cứng rắn hơn. Ông đã nói thẳng với một bàn hiểu chiến : « Ấn Độ không thể tha thứ cho một hành động xâm lăng tàn công vào biên giới Ấn. Ấn là một nước mạnh, Ấn không cho phép một ai được đe dọa đến chủ quyền của Ấn. Người Ấn không muốn tranh chấp, nhưng thế không có nghĩa là Ấn chịu để cho người ta vào đất của mình mà cứ thức thả ngủ yên ».

Phát biểu với Thủ tướng Nehru, bộ trưởng quốc phòng Ấn ông K. Menon cũng vừa tuyên bố rằng : « Ấn sẽ không nhượng một tấc đất nào, mà chiếm theo lịch sử, địa dư, và tập quán cổ truyền Ấn vốn coi là đất của Ấn ».

Như thế là Ấn đã cảnh cáo Trung cộng. Nếu Trung cộng muốn chiến thì Trung cộng sẽ được toại nguyện, nhưng người ta không thể quên tự hỏi : Đến vài hôn đầu nhỉ như Kim Mão, Mã Tổ mà huy động cả đầy lực Không quân Trung cộng còn không làm gì được, huống hồ là bắt nạt một nước lớn, cả chân trong khối L. H. Anh và là bạn thân của Thế giới Tự Do ?

NGÔN LUẬN

Xem tiếp L trang 6

SAIGON.— Trong số báo ra ngày 10-12-59, nơi mục « bạn đọc thắc mắc » chúng tôi có đăng tải lá thư ngỏ của một số cán bộ các ngành, để nghị nên đòi điều kiện dự thi thư ký công nhật cho những cán bộ các ngành đã có thâm niên công vụ nhưng không có bằng cấp. Nay nhận được văn thư giải đáp của Nha Tổng Giám đốc Công Vụ chúng tôi xin đăng tải để bạn đọc cùng rõ và xin ân cần cảm tạ lòng sốt sắng của Nha T.G.Đ Công Vụ đối với các nguyện vọng của đồng bào.

Thư giải đáp của Nha T.G.Đ.C.V.

Trân trọng tin ông Chủ nhiệm rõ, để đáp lại điều thỉnh cầu của một số Cán bộ đăng trên quí báo số 1483 ngày 10-12-59, nơi cột « Bạn đọc thắc mắc », ông Bộ Trưởng tại Phủ Tổng Thống chấp thuận cho các Cán bộ các ngành hiện đang tại chức, được phép dự kỳ thi thư ký công nhựt sẽ mở vào ngày 15-3-1960 tại Sài gòn, Huế Nha trang và Ban mê thuột, miễn họ có một trong ba điều kiện sau đây :

— hoặc có bằng Trung-học đệ nhứt cấp hay bằng tương đương (miễn điều kiện thâm niên) ;

— hoặc có ít nhất 5 năm thâm niên công vụ tính đến ngày thi (miễn

Xem tiếp C trang 6

TÌM HIỂU CÚT XÉP MUỐN GÌ

KHI CHỦ TRƯƠNG CHUNG SỐNG HÒA BÌNH ?

LUẬN-ĐỀ THỨ HAI NGA-SÔ ĐỊNH RU NGỦ TÂY-PHƯƠNG

(Tiếp theo)

Chính sách *«sống chung»* không phải là một sáng kiến của Cút-Xép. Ông tổ Lê Ninh năm 1920 đã từng nói : « Cho đến ngày nào mà hai chính sách tư bản và xã hội còn sống chung với nhau thì chúng ta (tức là Nga sô) còn chưa có thể sống hòa bình ; sau chót thế nào thì chính sách nào cũng phải ... thắng chính sách kia và người ta sẽ đọc điếu văn đưa ma hoặc là Cộng Hòa Sô Viết hoặc là chủ nghĩa tư bản quốc tế. Đến lúc nào mà chúng ta dù lực để đè bẹp tư bản, chúng ta, tức là Nga Sô). Phát năm ngày lấy gây bọn họ ».

Đến thời Sít ta Lin, đường lối này vẫn được giữ y nguyên. Hồi 1952, trong tờ Bôn-sê-vích, Sít ta lin viết : « Những mâu mống gây chia rẽ trong khối các cường quốc tư bản đã nảy nở và Sít ta Lin đã ra chỉ thị cho các đảng cộng sản địa phương phải khai thác những mâu thuẫn đó.

Đến lượt Cút Xép, y không dám quên lời thầy dậy. Y đã xác nhận : « chính sách Lê nin nít vẫn đường lối chung sống hòa bình vẫn còn là khuynh hướng tổng quát chỉ đạo cho chính sách ngoại giao của chúng ta. »

Cần cứ vào lý thuyết Cóác sân, những người cầm đầu dự luận thừa hưu này tức là luận đề « Ta sẽ đánh ru ngủ Tây Phương đưa ra những nhận xét rất xác đáng để bênh vực quan điểm của họ.

Họ cho rằng Cộng sản vẫn có công phá rất thế ở vì tự do những sự rắc rối mà Tổ chức Bắc Đại Tây Dương đang vấp phải là tang chứng cụ thể.

Trong khi đó thì các cường quốc Tây Âu lại lo cũng có đại vì rằng hưu là lo thông nhất lực lượng để chống kẻ thù

Xem tiếp A trang 6

ĐÃ CHẾ ĐƯỢC

TIM NHÂN TAO thay tim thật

CHICAGO (AFP).— Hôm thứ bảy, hai nhà bác học Mỹ loan tin hoàn thiện một trái tim nhân tạo. Tim này đã thay thế sức điện. Trái tim này đã được thí nghiệm thành tựu cho loài chó.

Hai nhà bác học nay là hai anh em William Fry và Francis Fry cho biết rằng trái tim nhân tạo này chỉ lớn hơn trái tim

Xem tiếp L trang 6

NHẬT BÁO THÔNG-TIN NGHỊ LUẬN

Ngày 80 tháng Mười mốt (Âm-lịch) — Chủ Nhiệm và Chủ Bút : HỒ-ANH

ĐIỆN THOẠI 25.528 — HỘP THƠ SỐ 141 — TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ 86 ĐƯỜNG LÊ-LAI SAIGON

Do phe « triệt để chống Cộng » chủ trương

QUÂN-ĐỘI AI - LAO BIỂU DƯƠNG LỰC LƯỢNG

CHỐNG CHÍNH-PHỦ SANANIKONE

- Ấn - Độ sửa soạn chiến tranh ?
- Quân T.C. tràn thêm vào đất Ấn
- Tòa án I-Rắc xử tử từng loạt
- ĐỊNH LẠI NGÀY MỞ HỘI NGHỊ CAO CẤP (15-5)

Tin hội nghị cao cấp

BA LÊ.— Giới quan sát quốc tế nhận định rằng Hội nghị tối cao Đông Tây không thể tổ chức đúng ngày như Tây phương và Xô viết xếp để nghị mà chỉ có thể mở vào giữa tháng Năm (15-5-60) là ngày các chính phủ không bận việc riêng. Nơi họp chắc chắn là Ba Lê. Về nghị

Xem tiếp D trang 6

HÀNH TRÌNH KINH LÝ của **TỔNG-THỐNG** trong dịp lễ Giáng - Sinh

SAI GÒN (VTX). — Trong buổi sáng ngày thứ năm 24 tháng Chạp vừa qua, Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đã đi kinh lý Sóc Trăng và Cà Mau. Tùy tùng Tổng Thống có Ông Huỳnh Hữu Nghĩa, Bộ Trưởng Bộ Lao Động và ông Bùi văn Lương, Tổng Uỷ Trưởng Dinh Điền.

Tổng Thống đã đi viếng miền Nam Cà Mau và dự lễ nửa đêm Chúa Giáng Sinh tại làng Bàu-Sen giữa các binh sĩ và đồng bào địa phương.

Sáng ngày 25 tháng Chạp, Tổng Thống đã đáp máy bay đi Quảng Đức, thuộc Cao Nguyên Trung phần, để viếng trại huấn luyện Thanh Niên ở Doãn Vô. Kế đó Người đã đến viếng Trung tâm Dinh Điền Đức Bôn của tỉnh Phước Long bằng đường bộ. Từ đây, Tổng Thống đã đáp máy bay đi Ban Mê Thuột để kinh lý tại hai tỉnh Darlac và Pleiku trong 2 ngày 26 và 27 tháng Chạp.

Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đã trở về tới Sài gòn hồi 18 giờ chiều Chúa Nhật.

Xem tiếp D trang 6

Ấn Độ chuẩn bị chiến tranh ?

JAMMU (AFP).— Hôm 27-12 bộ trưởng quốc phòng Ấn Độ Krishna Menon đã đi thị sát Tổng hành dinh quân đội Ấn độ tại biên giới Ladakh. Một phần hạt này đã bị quân đội Trung Cộng chiếm đóng. Và theo lời một chánh khách, cần bộ Trung Cộng hiện đã đón nhập nhiều vào vùng này. Trong khi đó đài sư Trung Cộng tiếp xúc hai lần với ông Nê Ru để trình bày lập trường của Bắc Kinh.

I-Rắc xử tử 56 người

BAGDAD. — Thư bảy vừa rồi Tòa án Bagdad đã đem ra xử vụ mưu sát Thủ Tướng Kassem. Có lê 56 phạm nhân sẽ bị xử tử hình. Đó 30 người bị xử vắng mặt trong đó có nhiều nhân vật quan trọng. Người ta còn nhớ rằng sau vụ mưu sát này có tới hai ngàn người bị bắt và bị cáo làm tay sai cho Nát Xe.

Trung cộng sắp chiếm Nepal ?

TÂN-ĐỀ-LI.— Báo chí Nepal tiết lộ rằng quân Trung Cộng hiện đã kéo tới đóng tại nhiều địa điểm trên đất Nepal. Trong lúc đó Chính phủ Nepal không cho dân chúng hay biết tin tức về vụ này. Nhưng Thủ tướng và Bộ trưởng Quốc

TRƯỚC NGÀY 31 - 3 - 60

CÁC HỘI BUÔN CÁC NHÀ NHẬP CẢNG PHẢI VÀO TỔ HỢP

SÀI GÒN. — Trong bức thư gửi cho các ông Chủ tịch các phân bộ 2, 4, 8 và 12 ngày 19-12 vừa qua, Phó Tổng thống kiêm Bộ trưởng Bộ Kinh tế đã nhắc lại rằng tất cả các hội buôn (Công ty) hay nhà nhập cảng ngành da kim phẩm vật (phân bộ 2), phân bón (phân bộ 4), hàng vải và tơ sợi (phân bộ 8) và xi măng (phân bộ 12) hiện nay còn đang hoạt động riêng biệt một mình, không phân biệt người Việt Nam hay ngoại kiều, đều phải thành lập với nhau một Tổ hợp gồm ít nhất ghi viên, hoặc phải xin gia nhập một Tổ hợp sẵn có, trước ngày 31-3-1960.

Ngoài ra, những Tổ hợp đã thành lập tự trước đến nay không đủ số hội viên phải tìm thêm số tổ viên để cho thành phần Tổ hợp được hợp lệ.

Kể từ ngày 1-4-1960, những hội buôn hay nhà nhập cảng nào vẫn bôn loại hàng hóa nói trên còn đứng riêng biệt sẽ không được cấp phát ngoại tệ và những thành phần Tổ hợp được 5 hội viên cũng sẽ không được cấp phát.

TRẬN SỐI NỔI :

HIỆP HUỲNH PHILIPPE

SÀI GÒN.— Đêm vô đài thứ hai đo Tinh bộ Phong trào Cách mạng Quốc gia Gia-định tổ chức đã quy tụ một số khán giả kỳ lục tại vô trường lộ thiên Thị Nghè.

Dưới đây là kết quả kỷ thuật :

QUYỀN ANH (4x3)

— Lý Đăng huê Bá Thành Hùng

— Văn Đại huê Léoté François

QUYỀN TỰ DO (3x3)

— Mã Thành Hanh thắng Văn Minh do văn hiệp đấu.

— Văn Bé huê Long Vân.

— Dương văn Mẻ thắng Cao Hữu Lành do văn hiệp nhì.

— Phan Trung Thành thắng Mã Thành Leo do văn hiệp nhì.

— Moustaya thắng Nguyễn-văn-Dương do văn hiệp đấu.

— Hiệp Huỳnh thắng Philippe bỏ cuộc hiệp ba.

Trong các trận đấu quyền tự do, Phan trung Thành thắng Mã thành Leo rất xứng đáng. Vì Thành nhờ bộ đã gốt rất dũng mãt đối thủ, đây là lần thứ hai Thành thắng đối thủ. Tại vô đài Lê Chi ngày 11-12-59 Mã Thành Leo cũng đã bị Phan rung Thành cho đo văn ngay hiệp đầu.

Xem tiếp E trang 6

Xem tiếp A trang 6

DỰ ĐÁM CƯỚI LINH ĐÌNH

TRÊN 100 NGƯỜI NGỘ-ĐỘC sau khi ăn món vịt tiềm

● EM CÔ DÂU THOÁT NẠN I CÁCH ĐÁNG NGỜ

● MỘT CHÀNG TRAI BỊ NGHI LÀ THỦ PHẠM.

của HỒNG SƠN

BẾN TRE.— Cách đây không lâu vụ đầu độc trong một tiệc cưới tại Quận Giồng Trôm làm 5 người chết và gần 200 người bị mê man trên giường bệnh đã khiến thiên hạ bàn tán sôn sao mọt đao. Nay lại mọt vụ đầu độc nữa xảy ra, cũng tại Quận Giồng Trôm.

Ông Đặng văn Đính 53 tuổi ngụ ở ấp Lương Quới II, xã Lương Phú có gả chồng cho cô con gái tên là Đặng thị Rì, 20 tuổi. Ngày 25-12 là ngày nhóm họ và tiệc cưới. Ông Đính mời Thân quyến cùng khách khứa tới dự có tới hơn 300 người. Tiệc cưới rất sang trọng, chủ nhân có mướn cả thợ nấu về làm.

Vào ngày nhóm họ (25-12) khách khứa dự tiệc xong thì bị ói mửa dữ dội, nóng sốt dữ dội, nhiều người mê sảng. Ngày chiều hôm ấy, người ta bao đó máy chở 85 người bị nặng nhất đi bệnh viện Bến Tre cứu gấp. Tất cả chưng trên 100 người bị trúng độc, nhưng nhóng người bị nhẹ thì chay chưa ở nhà.

Toàn gia đình, ông Đính cũng đều bị ngộ độc cả, riêng ông Đính bận tiếp khách, không kịp ăn uống nên không việc gì, và con gái thứ hai của ông là cô Đặng thị R. 18 tuổi (em cô Rì) cũng có cái may mắn như ông Đính.

Một người tình nghi bị bắt

Tại sao cô R. lại thoát khỏi tai nạn ấy ? Người ta đã đánh dấu hỏi lớn. Nhà chức trách mở cuộc điều tra và chiều 26-12 đã cẩu lưu ông Ngô văn N. là người yêu của cô R. để thẩm vấn. Ông N. trước đây đã bị án 3 tháng tù về tội dụ dỗ gái vị thành niên : cô R. (em cô Rì) con gái ông Đính. Ông Đính đã đưa nội vụ ra

Xem tiếp A trang 6

Đêm quyền thuật thứ hai tại vô đài Thị Nghè

Xem tiếp E trang 6

Cô-động

Phóng từ tiểu thuyết của **HOÀNG-HẢI-THỦY**

(TIẾP THEO)

MỘT BUỔI CHIỀU Ở ĐÌNH DỦ

Đội Đen cầm lấy cây bút chì xanh đỏ để trên bàn, giả vờ ghi chép lên cuốn sổ bìa đen vô, mà vẻ quan trọng đặc biệt lính tập :

— Sinh quán ở đâu ?

— Bẩm... bẩm...

Cô hàng rượu không biết sinh quán là cái gì, nhưng vốn nhanh trí khôn, cô đáp liền :

— Bẩm... chưa cốn con ạ, em chưa sinh quán nần lào cả.

Câu trả lời đúng lúc của cô Tún làm cho Đội Đen cô vẻ hài lòng lắm. Cho là cô gái thông cảm mình, Đội Đen nhẹ đôi mắt trầu lại một cách rất dễ mà nhàng yêu :

— Ai người ta hỏi chuyện đề mới đái mà đã khai ra nào ? Trông người máy phẩy phẩy ra thế kia... ông cũng biết thừa là mày chưa có con. Lo là phòng điều tra... Mày ở làng nào... ?

— Bẩm em ở nàng Tếu...

— Con cái nhà ai..?

— Bẩm thầy em nà cu Nang Toe...

Đội Đen suy nghĩ :

— Lang Toe... ở Làng Tếu... Quái... quan viên làng Tếu tao biết hết mà... tao cố nghe nói đến Mẻ Su Lang Toe bao giờ đâu ? Lý trưởng làng mày là thằng Lý Bưởng có phải không ?

— Bẩm vâng... anh Nỹ Bưởng nà anh họ em đấy ạ...

— Hưm... hưm... thằng Lý Bưởng mày tao cuộc đó nó nhiều lắm. Nam ngoài... làng mày bầu lại Hội đồng... thằng Lý Bưởng nhà mày mà không có tao đưa vào lấy vàn Quan lớn thì cái

(Xem tiếp trang 6)

Ô CHUỘT

(Tin bão : *mỗi người bị 16 con chuột quấy phá*)

KỲ CẠO (*Đi thống kê chuột, lắm bẫm*) :— Thế nhỡ thì mỗi người bị một con chuột, hay tốt cả đều là chuột ?!!

VIỆT CỘNG ĐANG MƯU TÍNH GÌ ĐÂY ?

BẢN «DỰ THẢO HIẾN-PHÁP» SỬA ĐỔI » CỦA VIỆT - CỘNG

DÙ CÓ ĐƯỢC QUỐC HỘI BÙ NHÌN THÔNG QUA CŨNG SẼ KHÔNG CÓ MỘT GIÁ TRỊ NÀO CẢ

(Tiếp theo)

IV — Quốc Hội bù nhìn Việt cộng không đủ tư cách sửa đổi Hiến Pháp

Nhưng dù cho là thay đổi hay sửa đổi thì cái gọi là «quốc hội Việt Cộng» cũng không đủ tư cách, không đủ thẩm quyền, vì :

1) Vì « quốc hội » Việt cộng không do tổ-g yuyền cử tự do dân chủ bầu ra

Ngay sau cuộc đảo chính ngày 19-8-45, trong những vùng chúng kiểm soát, Việt cộng đã đặt ra một chế độ khủng bố, dân áp, bốp nghẹt tất cả mọi tự do cá nhân khiến cho cuộc bầu cử mà chúng tổ chức đầu năm 1946 chỉ là một tấn hài kịch không hơn không kém.

Thật vậy, cuộc bầu cử đã sản sinh ra cái gọi là «quốc hội Việt cộng», gồm đủ tính chất giả dối bịp bợm thường thấy trong các chế độ độc tài cộng sản. Việt cộng không lập danh sách cử tri. Chúng đưa ra một danh sách ứng cử viên của chúng loại bỏ hết những ứng cử viên khác và các cuộc cổ động tranh cử. Chúng tổ chức cho cán bộ và nhân viên chính quyền viết giấy phiếu bầu cho người mà chúng và luôn cả cho những người biết chữ mà chúng bắt nạt được. Chúng chèn ép, đe dọa đủ cách, để «trúng cử» với một tỉ số không thể tưởng tượng nổi :

(Tiếp theo) 99 hay 100 %.

Đã thế cuộc « bầu cử » đó lại không phải là « tổng tuyển cử ». Việt Cộng đã tự hứng tuy tiên tổ chức bầu cử làm nhiệu ngày. Tại một vài vùng không tổ chức nổi bầu cử gian lận và hình thức, chúng đã chỉ định lấy những « đân biểu ». Do đó, cả một miền « Nam Bộ » ngày trước, dân số bằng 1/3 dân số toàn quốc, Việt Cộng chỉ chọn lựa có 18 « dân biểu », 70 « dân biểu » khác đã được chỉ định vô điều kiện vì cớ sự thuận tích và tân cộng liên tiếp của cả đảng Quốc gia đối lập.

(còn tiếp)

CHÂU TÔNG

...hồi mưu trong vụ bắt cóc

CHI TIẾT ĐẦY ĐỦ VỀ VỤ

BẮT-CÓC TÁO-BẠO Ở BÌNH-ĐÔNG ĐỂ TOAN ĐỔI CHƯỚC MẠNG 2 TRIỆU

● NHỜ MỘT NÔNG DÂN, NẠN NHÂN ĐƯỢC CỨU THOÁT

● BỌN BẮT CÓC CÙNG LÀ THỦ PHẠM VỤ GIẾT CÁNH SÁT ĐỂ ĐOẠT SÚNG Ở BÔI TRẦN-VÀN-CÁC (CHỢ - LỚN).

của tt. HOÀI-PHONG

BÌNH ĐÔNG (VTX).— Đúng 6 giờ 30 sáng ngày thứ ba 24 tháng Chạp vừa qua, Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đã đi kinh lý Sóc Trăng và Cà Mau. Tùy tùng Tổng Thống có Ông Huỳnh Hữu Nghĩa, Bộ Trưởng Bộ Lao Động và ông Bùi văn Lương, Tổng Uỷ Trưởng Dinh Điền.

Tổng Thống đã đi viếng miền Nam Cà Mau và dự lễ nửa đêm Chúa Giáng Sinh tại làng Bàu-Sen giữa các binh sĩ và đồng bào địa phương.

Sáng ngày 25 tháng Chạp, Tổng Thống đã đáp máy bay đi Quảng Đức, thuộc Cao Nguyên Trung phần, để viếng trại huấn luyện Thanh Niên ở Doãn Vô. Kế đó Người đã đến viếng Trung tâm Dinh Điền Đức Bôn của tỉnh Phước Long bằng đường bộ. Từ đây, Tổng Thống đã đáp máy bay đi Ban Mê Thuột để kinh lý tại hai tỉnh Darlac và Pleiku trong 2 ngày 26 và 27 tháng Chạp.

Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đã trở về tới Sài gòn hồi 18 giờ chiều Chúa Nhật.

Xem tiếp D trang 6

V.N. Công-Hoà tố cáo

VIỆT CỘNG LÉN LÚT đưa vào Bắc Việt NHIỀU MÁY BAY NGA

SÀI GÒN (VTX).— Phái đoàn Việt Nam giao dịch với Uỷ Hội Quốc tế kiểm soát đình chiến vừa yêu cầu một lần nữa Uỷ hội một cuộc điều tra về việc Việt Cộng lén lút nhập nhiều máy bay Nga vào Bắc Việt cùng nhiều phi cơ do Nga sô chế tạo có cũng dùng trực chỉ quân sự. Những máy bay này thuộc các kiểu Ilyouchine 12, Ilyouchine 14, Antonov, AN-2.

Vụ trường hợp xảy ra gần đây nhất là vụ hai phi cơ kiểu AN—2 là cánh và cất cánh tại phi trường Đồng Hới. Thần hai chiếc phi cơ này mang các dấu

Xem tiếp I trang 6

liên bộ tài xế phóng xe chạy miết. Một trong hai tên là mật liên mộc mang dấu bản. Tại sở xe ông Thương Khôn hoàng gia liên ngưng lại. Chiếc tắc xi liền đó chân đạc xe và hai tên cướp le lăng nhảy xuống xe xông đến dùng súng uy hiếp bắt ông Thương Khôn dẫn qua xe tắc xi rồi lấy luôn chìa khóa xe ông để cho tài xế không bao giờ dám cho chạy theo chân kịp thời. Khi đến ông Thương Khôn liền xe tắc-xi, chúng dùng vải bịt kín xe lại để cho ông Thương Khôn không nhìn thấy bên ngoài. Vì vậy chiếc xe chạy trên những con đường nào ông cũng không nhận định rõ. Xe chạy về vùng ngoại ô hình như qua miệt Chánh Hưng độ 25 phút sau thì ngừng lại. Hai người ta mặt dẫn ông xuống và để cho chiếc tắc xi chạy thẳng. Đoạn chúng dẫn ông đi bộ một khoảng đường trong chừng 50 ngày. Đến một con sông thì có một chiếc

Xem tiếp K trang 6

BÓ ĐỘ BÀNH

Cho Tết đã họp la bà. Hàng ngày Gon đi qua đại lộ Lê Lợi trong thấy những hàng hóa bày ra lôi mà thích cô ta mê đi. Thích mê đi nhưng tiền kẻ chẳng có để sắm cho đủ thứ thích thành thử lẩm lúc cũng thấy bực mình. Tuy nhiên, Gon đính bụng : Thứ gì không mua nổi thì thôi, chứ đến cái món ngày tết thế nào rồi mình cũng phải bán cắt tóc vương - để mà mua cho bằng được. Cho là mất bỏ đi mất mới gần một tơ-mu và cả-rô nơi mua cái quần xe ông... chén. Bởi vì năng là Gon thấy anh em thanh niên ai vận bộ đồ đó trông cũng bảnh trai ra ! Đang xẩn xơ lang, đang có vẻ ngo ngẩn bỗng thấy ra vẻ khán giả ngoan lắm đến ! Bạn bè đã nhận ra được chi em tán tiền để mất tơ thì ai mà không muốn bán ?

BÓ ĐỘ ĐẸP

Ấy, tay đã làm le một hai tám bộ đồ bảnh, nhưng Gon vẫn cần thận chạy về nhà ngắm bóng trong gương, nghĩ đi nghĩ lại, tưởng tượng ra cái vẻ người của mình coi có hay mà cả-rô quần chăng... kêu rồi... « thầy Tây Ta » mà mặt, mình cũng nhảm rằng mà hoa mà thôi Thân ha !

Đang đắc đường, lượn chơi đã lâu về nhà ngắm bóng mình ngày một như thế mà chưa quyết định nên hay không nên, thì bỗng cách đây ba hôm, Gon « gặp » một bộ đồ đẹp quá : Cũng trên đại lộ Lê-Lợi, cũng trong rừng áo ca-rô quần sọc, bỗng xuất hiện máy thanh niên « đo nào quần tông », phanh, nón rộng vành !... Và do làm tao người cũng làm vậy ! Vẻ mặt, bước đi, tiếng nói... của các bạn này cũng đẹp một cách thanh đam nhưng... hưng trang và thư mộng làm sao !

Và Gon phải một phen xác động, mường lắm nhưn rạy như mơ ...

— Ô ! Đã tiền làm rồi ! Đẹp một máy năm nay mình mới lại được thấy những bộ quần áo Hương Đạo Sinh ! Hương Đạo Sinh ; những hành danh đẹp, những đưu con ngoan của giống

Xem tiếp M trang 6

Tại nạn chưa từng thấy

40 CHIẾC XE ĐỤNG NHAU MỘT LÚC

trên khoảng đường 4cs

LOS ANGELES (AFP).— Một cuộc những tai nạn bi hiểu đo một con chỗ chạy bằng qua xe lộ Saint-Anna ở phía nam thành phố Los Angeles gây ra, đã khiến 40 chiếc xe đụng đôn nhau trên khoảng đường dài 4 cây số. Cũng may chỉ có con chế thiệt mạng trên và 11 người bị thương nhẹ.

Xe chạy trên xa lộ, thường là chạy rất mau nên một khi một chiếc gặp tai nạn, hay bỗng đụng đường lại, những xe đi sau đang phóng nhanh sẽ chôm lên nhau và không hãm kịp.

Xa lộ Sài gòn — Biên hòa có lẽ rất cũng sẽ gặp những tai nạn kiểu trên.

tin TÒA ÁN

Ăn hối lộ trắng trợn hay là bị phục rượu rồi bị người ta nhét tiền vào túi ?

SÀIGÒN.— Trần Kiết, điều tra viên tại Cảnh sát cuộc quận Nhì bị truy tố ra trước tòa sơ thẩm đại hình về tội ăn hối lộ. Nhân hồi lộ một cách tạo

Ngày 17-11-58, vợ của ông Dương văn Chọt là Trần thị Giáu đến quận nói trên để thưa một người đánh bà bị thương. Ông Trần Kiết được uỷ nhiệm mở cuộc điều tra. Ông bảo bà Giáu và chồng đến nhà riêng của ông tại Cư xa cảnh sát cuộc quận tự để nói chuyện.

Đúng hẹn, tối đó vợ chồng ba

Xem tiếp B trang 6

SỐ 115

TỪ-VI-LANG dịch thuật

Lời bàn thêm và chú thích của THÁY-SƠN

(Tiếp theo)

Bấy giờ Cung mới nói:

— Chư Hầu trong thiên hạ hiện tranh hùng gay gắt lắm, khó kéo cánh... Nay ông kết thân với Viên-Công-Lộ tránh sao khỏi có người ghen ghét muốn phá đám? Nhỡ thế nếu lại chọn ngày, lựa giờ chân đó mà, thằng hoặc có kẻ đổ bậy giờ tốt, phụ giữa đường cướp kiệu cô dâu thì sao? Vậy cứ tính thế nào, không gả thì thôi, đã gả thì nên thừa lúc Chúa hầu chưa ai biết, cứ cho đưa ngay tiểu thư qua Thọ Xuân (14) để ở riêng một nơi cho chắc chắn. Sau đó hãy chọn ngày giờ tốt làm lễ thành thân. Thế mới khỏi lo gió nổi.(15)

Bố mừng rỡ mà rằng:

— Công Dãi nói phải lắm. Liền vào bảo với Nghiêm Thì ngay đêm ấy sửa dọn đồ chiếu ngọc tư trang, sáng sớm xa hương ngựa đẹp rồi sai Tông Hiến, Ngụy Tực cùng với Hàn Dận đưa công gái ra đi, dân sáo tưng bừng, trống nhạc rộn ràng suốt đi, đưa cô dâu ra khỏi thành. Bấy giờ cha gả Trần Đăng là Trần Khuê dường lão ở nhà bỗng nghe sinh ra cỗ nhạc, mới hỏi tả hữu là việc gì. Người nhà nói rõ cho Khuê hay. Khuê giật mình nói:

— Đây là cái kế « sơ bất gián thân »[1], Huyền Đức ngay mất!

Đang đau yếu trong người (19) Trần Cung lam hồng vội ra rồi!

Lập tức sai Trương Liêu dẫn quân đuổi theo tới ngoài 30 dặm, đem con gái trở về, lại gháng cho đàn lũ! (20) Ai ngờ một nơi không cho về. (40) Hỏi cho người sang Thọ Xuân nói với Viên Thuật rằng:

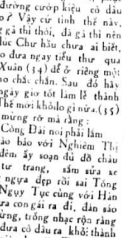

TRẦN CUNG

— Đại Phu nói phải lắm

— Công Dãi nói phải lắm.

— Tả vừa bàn kích trước Viên môn cưu dại nan cho người, sao người nỡ cướp ngựa của ta?

Huyền Đức ngạc nhiên:

— Bị quả cô thiếu ngựa, đang sai người đi mua khắp nơi thật nhưng đâu dám đoạt của anh?

— Thì người vừa sai thằng Trương Phi đón đường, cướp của ta 150 con ngựa đó giờ lại còn chối nữa à?

(Còn nữa)

(34) * Câu nói thứ xi, dái kỳ kim hề. » (Kinh Thi,§35) Một ông lão đay có đầu đi cho chồng. (36) Ở, chao! Người ta ăn cướp con gái cùng mà tại bảo là đến điều tao. Cự tuyệt quyt gan quá! (37) Y nói viên thuật sẽ đánh Tư Châu. (38) Y nói : Chư Hầu sẽ hợp binh tới đánh Lã Bố. Thế là một ông tôi gháng cho đàn lũ! (39) Ai nói cũng « phải » Lã Bố quả là « ba phải » (40) Ai lại đối đáp với ông mà như thế bao giờ! (41) Tuyệt diệu tuyệt ác!

(42) Lão nhà chuyện *Trương tướng quân không phải vì say mà làm.* Biết của trang « tân thân.

đã boàn toàn đầy đủ sẽ tự đưa sang.»

Trần Khuê lại xui Bố tống giải Hàn Dận tới Hứa Đô (41) Bố còn do dự chưa quyết, Một ngày kia có tin báo : «Lưu Huyền Đức ở Tiểu Bái chiêu quân mua ngựa rất nhiều, không hiểu có ý gì ?» Bố gọi :

— Nhiệm vụ của người làm Tướng phải thế! Cũng là lẽ !

Bố nói vừa dứt lời, bỗng Tống Hiến, Ngụy Tực lật đật vào bảo rằng :

— Hai chúng tôi vâng mệnh Minh Công tới Sơn Đông mua ngựa, mua được hơn 300 con ngựa tốt, khi về qua địa phận Hoài Bắc bỗng bị tại cường khấu cướp mất một nửa. Sau hỏi do thì ra chính em Lưu Bị là Trương Phi đã làm mặc gì làm kẻ cướp nữa, đón đường đoạt ngựa của ta đem đi mất. (42)

Bố nghe qua, dùng dùng nổi giận, lập tức điểm binh kéo tới Tiểu Bái đánh Trương Phi. Huyền Đức nghe tin sợ hãi, vội đem quân ra đón. Hai bên bày trận song. Huyền Đức thưa ngựa ra hỏi :

— Vì cớ gì anh bỏng đem quân tới thế này ?

Bố trỏ mặt Huyền Đức mắng rằng :

— Ta vừa bàn kích trước Viên môn cưu dại nan cho người, sao người nỡ cướp ngựa của ta ?

Huyền Đức ngạc nhiên :

— Bị quả cô thiếu ngựa, đang sai người đi mua khắp nơi thật nhưng đâu dám đoạt của anh ?

— Thì người vừa sai thằng Trương Phi đón đường, cướp của ta 150 con ngựa đó giờ lại còn chối nữa à ?

(Còn nữa)

(34) * Câu nói thứ xi, dái kỳ kim hề. » (Kinh Thi,§35) Một ông lão đay có đầu đi cho chồng. (36) Ở, chao ! Người ta ăn cướp con gái cùng mà tại bảo là đến điều tao. Cự tuyệt quyt gan quá ! (37) Y nói viên thuật sẽ đánh Tư Châu. (38) Y nói : Chư Hầu sẽ hợp binh tới đánh Lã Bố. Thế là một ông tôi gháng cho đàn lũ ! (39) Ai nói cũng « phải » Lã Bố quả là « ba phải » (40) Ai lại đối đáp với ông mà như thế bao giờ ! (41) Tuyệt diệu tuyệt ác !

(42) Lão nhà chuyện *Trương tướng quân không phải vì say mà làm.* Biết của trang « tân thân.

Số 11

Truyện dã sử của **TRIỀU ĐẨU**

Chú điệu Bạch Kim đến một cửa buồng đen ngòm, tường sơn hắc in ; cửa lớn, cửa nhỏ cho chân song sắt cùng đều một màu hắc in ám ngọn người. Trong phòng chưa đủ đồ trang tân ! hòm điện, rương sắt, đuôi cá đuôi, bể nước, hòa lò than, xích sắt, thương gai, dao búa, kìm kẹp, đủ cui bọc cao xa v.v..

Sướng khoái như thế đôi vợ được mồi ; Girard sai trói chặt nàng. Rồi dùng kìm bóc dán từng miếng tay mong tay chân nàng. Hai mươi đầu ngón tay, chân Hương chỉ còn là những mảnh thịt không da, đẫm máu. Tuy đau buốt sói tận tim, nhưng muốn để kẻ thù phải khiếp phục gan dạ dan bà nước Nam. Bạch Kim cười thật to, hỏi :

— Các con còn trò gì hay hơn giờ ra nốt cho bà mày coi thử.

Lần lượt chúng bắt nàng phải chịu đựng những cách tra tấn mà cực nhìn thấy cũng đủ lam người gan dạ sắt lim đến đâu phải rùng mình sởn gai ốc. Như lột trần trường nan nhân, trói tôm vào cây ngựa đập tập rập, rồi một đứa cầm dầu nóng tuốt dị, tuốt lại. Rách gan bàn chân, lòng bàn tay, nhét bông tẩm cồn vào vết thương,châm lửa đốt. Lấy giây lại giang cật thật mỏng cứa cổ nạn nhân. Rồi cầm kim có sâu sợi chỉ đăng chôn vào hai đầu vú nàng, lấy quạt phẩy mạnh, sợi chỉ bay phất phơ, thân kim lay động, nàng buốt sói tận tim, ác.

Suốt mấy tiếng đồng hồ chúng tra nàng bằng những cực hình tế biêm như thế. Nàng chỉ đau đớn chứ không thể chết hay ngất được. Lúc nào nàng đuối sức, chúng lại tiêm cho nàng mấy mũi thuốc hồi sinh, để nàng thêm khoẻ mạnh tinh tao mà chịu đòn, Bạch Kim đã cười, đã rên la, đã kêu gào, chửi rủa đến khản đặc cổ, tiếng nói chỉ còn là hơi gió thều thào. Quần áo, mặt mũi nàng nhếch nhác, đầm đìa những nước mắt trộn lẫn với mồ hôi và máu đỏ. Khắp thân thể nàng không một khoảng da thịt nào nguyên vẹn trong khi nàng đau khổ, ở chỉ cùng cực, thì bên ngoài Pierre cũng cay đắng, xót xa vô hạn. Những tiếng rú thét của Hương lọt ra ngoài, qua vòm hiên vọng vào buồng chuyện tin, xuyên vào màng tai anh Mồi tiếng kêu lại làm cho trái tim anh nhói buốt. Trước mắt anh chập chờn hàng dân muôi xanh đỏ bay lượn, nhảo lộn. Quanh đầu anh những tiếng ong dập cánh vo vo. Anh lam việc với những cử chỉ máy móc. Anh chẳng hiểu, chẳng nhớ minh đã truyền tin gì, tiếp nhận tin gì. Gan ruột của anh cuồn cuộn như muốn sôi tực lên. Thắc kinh trí nào anh cũng thấy, nhiều phút anh cảm tưởng như sợi giây trun quá độ nó sẽ đứt phựt, anh gục xuống chết. Thế là yên — Thế giới bên kia, anh cùng người yêu được cự do hạnh phúc thực sự. Anh cảm ơn, khinh ghét đồng bào anh. Đệ nhất Delma lâm bận anh đã vùng dậy, toan chạy sang buồng Delma, tương qua thái dương bắn một viên đạn. Nhưng lương trí anh ngăn cản việc đại dột ấy. Sự điên rồ, liều mạng không đưa đến đâu. Buồn trưa, anh bỏ ăn. Chỉ hút thuốc lá ôm đầu nghĩ ngợi.Càng thấy nàng bị tra tấn lâu bao nhiêu, anh càng kính phục người yêu hãy nhiều. Anh biết nàng không chịu tiếu xung đồng chết. Anh không ngờ cái thân hình nhỏ bé, mình mai của cô bạn gái tính như mộng đó, lại có sức chịu cựng phi thường, và tính thần vững chắc không một sức mạnh nào lay chuyển, Pierre cũng như bao người khác đã được nàng tổ thông có thể yên trí tin chắc ở Bạch Kim. Pierre sẵn sàng liều mạng để cứu cô gái anh hùng...Song, anh chưa tìm được kế

Đến ba giờ Girard đưa nàng lên trình Delma Nàng không bước được. Phải hai lính tây sốc nách dìu. Trước mặt Delma nàng vẫn bướng bỉnh, cố gắng hết cặp mỏi hình trái đào mà giờ đây chỉ còn là miếng thịt, nở một nụ cười đó những máu tươi, và nói bằng giọng khản đặc!

— Cha tên sư các con ! Bà có sự đau.

Delma lắc đầu, sai giam nàng xuống

hầm tối. Sau đây Delma sửa soạn gài bẫy nghĩa binh. Khu sứng đạn quân nhu chuyển xuống hầm. Trong đình trại đặt những hình người bện bằng rơm, mặc quần áo lính. Đại lôi, cốt mìn, lựu đạn chôn gài khắp chỗ. Mười khước trường vây sau đồn bị phá ra, giây thép gai cũng bị cắt bỏ một đoạn. Những vung hồ quăng đo được sau bàng. Chỉ vài tiếng đồng hồ, Delma đã hoàn thành con đường cứu sau bot Chớ để bị mật di chuyển quân sĩ.

Chiều tàn, bóng tối buông xuống. Xa xa tiếng chuông chùa thong thả reo từng tiếng đồng trong không gian quanh quế. Một hồi trống thu không vọng lên.

Trong đồn nhộn nhịp, hoạt động. Cuộc chuyển quân bắt đầu. Binh sĩ nai nịt gọn gàng, tập hợp trên sân đồn. Trung úy Phú trưởng đồn kéo một cánh quân trấn giữ đường rút về của đồi phương. Một cánh quân khác leo về đồng tai làng Cho. Cánh quân này có nhiệm vụ vây bắt đánh tập hậu nghĩa binh, khi họ đã tiến vào đồn. Một đạo quân do chính Delma chỉ huy, rút xuống chiến hào bao quanh đồn mai phục. Các phòng vấn thấp đèn, sáng như thường. Trừ mấy cân nhà giam, tất cả đoanh trại bỏ trống cho những bù nhìn rom trấn giữ, cùng với đại lôi phục. Lính gác cửa chính nhận được lệnh, khi thấy nghĩa binh kéo đến, họ có ra ám hiệu gì thức nhỏ toang cửa cho họ tự do kéo vào. Họ vào xong, đóng chặt cửa lại, nó sẵng gần hai tiếng lên không trung. Lúc đó nhóng địa lôi, mìn chôn ngầm trong đồn sẽ được giật nổ tung cả lên. Đồng thời quân phục dưới chiến hào lia liên thanh quét khắp sân đồn.

Bộ chỉ huy đặt dưới mấy cây hàm gần ngay cửa hầu, chỗ gốc thước thợ gặp nhau giữa ráo thông hào và con đường hầm phía tây. Buồng chuyển tin của Pierre đặt ở cần dầu, phía ngoài cùng. Anh tút đuôi, chui mũi vào mấy để đánh tin đi các đồn bốt phụ thuộc Phú Mần nhưng bân mật mà, huấn lệnh, tin tức do buồng đại úy tới tập đưa tới. Khoảng chín giờ anh đã vội việc.

Pierre thảo bộ giấy da, sổ giấy vải, bọc mành vải vào đầu đen bằm bố tối. Anh nhẹ nhàng bước ra cửa, khóa trái lại, nấp sát vào cánh, nghe ngóng, nhìn khắp hành lang được sơi sáng bởi ánh đèn bao lụ vàng. Trước cửa phòng chỉ huy đồng kín, người linh gác chăng sung dựng sung súng quay lưng lại phía anh. Pierre đón đón lên hành lang vùng ra sau hầm. Anh nhỏ đầu lên khỏi mặt đất ngo quanh quất. Phía tay trái trên con lộ hậu, đội tuần kiểm dang đi Ronde, một ngọn đèn bão đến đây. Trước mặt anh là bãi cỏ với những lần giây thép gai. Anh bíu mặt đất du người lên. Anh rút tùi lấy gang đeo tay. Anh vượt qua mô đất tăng, nằm sấp lách mình vào trong dám cỏ rậm. Rồi cứ thế, anh trườn người đi Khó khăn cực nhọc vô cùng. Thiên nhiên cản trở anh bằng gai góc, bụi rậm. Nhân huỷ ngăn đường anh bằng giây thép, gai sắt. Khi thì anh phải nằng sợi giây có chống thòn tua ra, để luồn qua ; khi thì anh phải soi đèn bấm, dùng kìm cắt giây thép, hoặc rút dao gâm phạt bụi rậm. Có nhiều nơi anh phải bò vòng vèo theo đường chữ rắn. Một hàng nửa vát nhọn rào chéo cành sẽ chia giới hạn địa phận bốt với cánh đồng. Pierre lả b dao gâm cứa đứt những sợi giây lạt tre, rồi anh dùng mũi dao đào đất dưới chân rào. Sau cùng anh rút được nhiều cây rào lên khỏi mặt đất. Anh bò qua, Pierre xoay mình nằm ngửa, đều đặn bít thở không khi khoảng đang, nghỉ ngơi lấy sức. Bầu trời trong đen cao thăm thẳm. Những vì sao nhấp nháy tựa như những hạt ngọc nằm cánh nam nối trên bức nền nhung xanh sẫm. Gió lộng thổi. Cành đồng lúa miên mông rào rạt, nhấp nhô như mặt biển động sóng ban đêm. Rải rác những lũy tre.

(Còn nữa)

Gởi Bạn Mọc Nạ Lược

Duyên số con tười

Vui thăng nay đương say
Trả cầm sừng bàn tin rất nhiều
Coi nhau ít mặt chữ g u
Nên bao kẻ uống thuốc liều ...

Nào cáp nọ trên đầu trong
Lại cáp nào... ngồi thức cập
Ng đông gối gối xã xẻ
Con nhiều tuổi lớn cần mi
Ce nhiều mự hoi gia thet cường
Miền thêu tinh.. đề sướng riêng
Con ai chết nhọc cuối khinh
Bìu mei phất tinh, mân tình
Tam các đông tượng nho phát
Ng sung.thiên, xỉ xết mil giây (1)
Đân bng thật ngày nay nhạc
Đang đầu người bông hoa... lâu
Chi thôi ... mà thôi
Ma thiên hộ dân chơi liều giết nhau
Bây giờ hết nói làm sao
Hễ ra mắc chặn, nói cao khe
Than thở mãi lot e xấu hổ
Thân đan ông thật khó tâm điều
Đông đang đầu mọi sướng khưu
Đường la... dượng số con tươu ..
Huỳnh Thụy.
TỪ ĐẠP

(1) Đã bàn phế cho đã gian

Cuối năm tính số

(Tiếp theo trang 5)

tống tiền dành mọi sự dễ dàng chỉ bọn cướp lấy tiền vậy.

Lọn nói trên quả cũng không ngoa. Cứ nhìn ngay vào những vụ « bắn áp » thì sẽ biết. Những vụ cướp giết... tiếp diễn ra và gần nhau nhất. Các bản tường tình về bọn cướp cũng hợt nhau nhau! Cũng một người làm ở một xở áp mang một cặp tiền đến nhà băng « thì bị tan ba tác cho khi gần mang một nọ đặt cặp chưa kịp đến ... thiếc xe hơi... đã cặp. Co mỗi lần như vậy, nạn nhân đều kêu lên :

— Nó làm ly quá, mọi chuyện diễn ra nhanh quá phải.

Nguyên nhân của các vụ cướp đột

Lão nào cũng vậy, hăng bị cướp tiền đều cùng mắc những sự nhầm lẫn cả.

Ở Thứ nhất: những người có nhiệm vụ mang tiền bạc giữ cũng đi cùng một đường đi, và đi vào những ngày giờ nhất định. Tại lưu manh chỉ việc đo là xem thói quen của các người mang tiền hay đi vào ngày nào giờ nào. biết được, bọn chúng rình, ra tay là ăn chắc. Phương thức như vậy ai ngờ nào mà vẫn là thói rất dơn giản. Chỉ việc thay lũ ngày giờ mang tiền, đường nhất định vào ngày nào là bọn cướp chịu chết.

— Cái lần thứ hai là tiền bạc lại cứ mang giao cho một hay hai ba người không khí giới lại phải đong là người gia cả yếu đuối không tự vệ được Khi trước, thường người kẻ toán có bốn phận mang tiền, có khi lại là đàn bà mang đi.

Thế mà trong khi ấy cảnh sát Đô thành lúc nào cũng sẵn sàng có nó ngồi. Đó là những chiếc xe bọc sắt có vô-tuyến điện thoại liên lạc trực tiếp với trung ương. Tiền xe luôn luôn có hai sốp phơ, một xen đầm và bốn người linh mang liên thanh và thêm một cảnh sát một thương phục nữa. Chỉ phải trả một số tiền rất nhỏ, khoảng 2.500 quan đến 12.000 quan tùy theo số tiền mang đi, là những chiếc xe ấy sẵn sàng bảo vệ các số tiền đi chuyển. Thế mà bọn hình như lười thật nên cứ để cho bọn bạn cướp tiền đó.

Lại nữa, các người mang tiền chỉ tin có mấy cái xe cứ đường tiền, cấp tuần đi, hoặc cũng làm là đề đi đem « hoi » Bọn bất lương có thể chiếm một cách rất dễ dàng.

Sở-cật ăng-ti hôn-ẩp

Để chấm dứt những vụ cướp sở-cật một cách hoàn hảo như vậy kể trên, người ta đã nghĩ một cách chế tạo một loại sở-cật ăng-ti hôn ẩp, nghĩa là có loại cặp đã chống những vụ cướp đạt. Loại cặp đã nay có một cái giây xác xích rất nhỏ và liên vào cái thắt lưng của người mang tiền. Khi nào một tên gian ở đâu cố cái giây xích rất nhỏ ấy là cùng ta và cái mạng phải kẻ được đặt ngăm ở trong sẽ nổ lập tức tết ra một thứ chất hơi hóa học mùi mũi sốn, chất hơi này nhuộm đỏ những giấy bạc đương trong sẽ cặp lim cho cả tiền đề thành vô dụng. Và đồng thời cả một lau khói đỏ cuồn cuộn ra bam sau quần áo tên gian to để cho tên cướp không thể trả tiền vào đam đông được.

Kẻ ra thì cũng chẳng đến nỗi phải sai tới bọn phục thù, chỉ cần cẩn thận một chút là có thể tránh được các vụ cướp ngày như vậy.

(Còn nữa)

MỖI NGÀY 4 TRUYỆN

(Tiếp theo trang 5)

— Bé Minh lại không ngoan rồi ! Bé Minh có ngoan thì ông già Nô-En mua cho đồ chơi chứ !

Minh lắc đầu, phụng phịu :

— Không. Minh biết rồi mà ông ! Không có ông già Nô-en đâu !

— Anh Hải bảo : các đồ chơi toàn là của ba, mà mua cho, rồi nói rằng của ông già Nô-En thương trẻ con ngoan.

— Không, nó nói nhảm ! Mà nào chỉ riêng ma tin có ông già Nô En mà còn bao nhiêu người khác tin ; con thì đi hỏi mẹ con Liên, mẹ con Hạnh, bà ngoại con Hiền, ông nội thằng Chí thì coi!...

Bé Minh như phản vân. «Bé tin lời mẹ lắm chứ, nhưng lại sao anh Hải lại nói thế !

Mà lắc nay đã đụ đang tiếp :

— Có điều ông già Nô-en chỉ đến và cho những trẻ ngoan ngoãn được gặp thôi ! Chính những lúc các con nhảm nhí, nên ngủ, là ông già Nô En bay đến với các con.

Bé Minh vỗ tay reo :

— Thế mà nói đúng thiệt rồi ! Chính bé riêng đã có lần nằm mơ thấy ông già Nô En, ông có râu thiệt là dài và bạc trắng, phải không mẹ ?

Mẹ gật đầu :

— Đúng ông già Nô-en đó. Nhưng con cũng nên biết rằng : có nói một mình ông già Nô en mà lại có hàng triệu đứa trẻ con ở khắp các nơi ! Vậy thì ông già Nô En làm sao mà đến gặp cho mỗi người được ! Vì thế cho nên, chính ông Già Nô-En bảo phước cho mọi số cha mẹ trẻ nhỏ có tiền, để rồi cha mẹ trẻ nhỏ đem tiền ấy thay ông già Nô-En mua những đồ chơi, làm quà cho những trẻ ngoan.

Bé Minh đã hiểu chưa !

Nhưng Bé Minh không trả lời được câu mẹ vừa hỏi. vì bé Minh nằm nói chuyện với mẹ, đã thiu thiu ngủ đi lúc nào rồi... Trong giấc mộng vàng, cô bé lấy giây bé Minh cũng lại sắp xếp được gặp gỡ ông già Nô-En, có bộ râu dài và bạc trắng như tuyết !...

Mọ đón đến trở về phòng riêng !

Thấy kẻ giường, ông Lợi trở mình, thấy vợ, hỏi :

— Mẹ là chưng đã ngủ kia ... tôi đương mơ mơ mộng mộng.

— Em vừa ở bên phòng các con, coi xem chúng có đắt mán cẩn thận không ! Minh lại... mọng tiếp nữa đi !... Bé là những giấy Bây giờ mình hãn đã rồi... Lưỡi vàng mơ mộng quan bộ chả bạnh phát. Đôi người như thế nào ? Mình có biết hiện giờ em đương xa vời ở không ? Em chỉ mong sao cho đến tuổi sáy, chúng mình vẫn còn tin có thực một ông già Nô En đem quà đến tặng cho những cặp vợ chồng ngoan ngoãn biết yêu thương nhau,trong đip lễ giáng sinh này !

TỪ ĐẠP

Điện ảnh

(Tiếp theo trang 5)

Lê Mẫn. nên gộp nhiều may mắn trong cuộc điều tra cả hai vụ án lý kỳ. Sau khi đã ra mạnh mối, thăm tứ Nam Sơn điền tập chả cô Mỹ, trong đó bằng chứng sát nhân, rồi đồng ông Trung phải bỏ ra 10 triệu bọc để mua sự im lặng của y. Nhưng ông Trung đã tìm cách bắt thằm để để tránh bọn bọc. Mọi lần nữa ông Trung lại bị xô vào con đường tội lỗi.

Nhưng nhà chức trách đã biết hết sự thực. Ông Trung đành phải mượn cái chết để đền tội...

Nhận xét

Ở các nước trên thế giới, mỗi ngày việc chuyển tin điện ảnh ngoại quốc đều thành một mục việc cần thiết. Qua bao nhiêu năm chập chững, Việt Nam bắt đầu mạnh dạn nhìn thẳng vào sự thật. Công ngày phim nói tiếng Việt lại càng nhiều hơn. Khán giả bình dân và khán giả ít ngoại ngữ sẽ được địp thưởng thức những tiến tiết của các chuyện.

Phim «ăn mặng trong bồn tắm» là một phim đã chuyển âm sang tiếng Việt, với một cái chuyện trinh thám khá lý kỳ...

TÌM VIỆC

— * Nơi sinh nghèo, muốn tìm việc làm, hoặc kèm trẻ em tại tư gia. Xin biên thư cho cô Nguyễn thị Bình số 28/139 Phạm ngũ Lão Sài-gòn ».

— * Học sinh nghèo có bằng Tú tài phần I, nhận kèm trẻ tư gia từ độ ngũ trở xuống thư cho anh Hùng 92 cao lộ Vũ-Tánh (Phú Nhuận) Gia định ».

Sinh viên Toán học Đại cương (có bằng Tú tài toán phần ban Toán) nhận dạy tại tư gia. Luyện thi bằng Tú tài I, Trung học Đệ nhất cấp, các lớp Trung học Tiểu học. Thư cho : Mẫn, 15 Trần nhân Tôn Chợ lớn.

— Học sinh Tú tài ngoan, cần thận, vui vẻ, thạo đánh máy, muốn có việc làm như kèm trẻ em tư gia chương trình Việc Pháp tự độ Nữ tu xuống, tuy ký hay được đề đầu để tiếp tục.

Xin hỏi hay thư cho bà Anna Phan 123, Ngô tùng Châu Ngã sáu Sài-gòn.

(Còn nữa)

TỬ VI hàng ngày

Do Đột-sĩ TÙNG KHIÊM phụ trách

VẬN MẠNG MỖI NGÀY CỦA QUÝ BẠN

Hiện nay chẳng tất là nhận được trên một ngày là thư của độc giả gửi tới yêu cầu lấy số tử vi. Trước mắt đã là lòng nhiệt thành, mà chỉ có một mình Đại-Sĩ Tùng Khiêm nhọc trách (hơn nữa những là số Tử vi lấy phải được lấy một cách cẩn thận) nên chỉ một cố ba trăm lá thư nhận được là đã phải mất hết ngày giờ kể cả thời gian tìm ngòi viết, thời gian ngồi viết, chẳng tất là thời gian nghỉ ngơi. Khi số thư đã ít ít, chẳng tất số bao sau để quý bạn gửi nhiều.

NGÀY ẤT DẬU (30 11 năm Kỷ Hợi) THỨ BA 29-12-59
NGÀY TUỔI Kỷ Mão Bính Mão— Hành Thổ, Sao Thái, Trực Thâu

TUỔI	NAM MỆNH	NỮ MỆNH
TÝ	Sự làm ăn gặp may có độc vào buổi sáng. Tuổi 16 tính việc công danh đã gặp quí nhân giúp đỡ. Tuổi 48 gặp hoạnh tài.	Buổi sáng nhận được tin vui từ xa đến. Sự làm ăn có lợi về chiều. Tối đự cuộc vui tình có gặp bạn mới.
SỬU	Vào Thiên Phủ gặp Địa Không. hãy phòng sự bạn tín tiền của. Đề đặt trong sự giao dịch kẻo lụ lòng ngt.Xấu nhất tuổi 35.	Sự làm ăn gặp may vào buổi sáng.Tuổi 23 có chuyện vui lòng vẻ tình cảm. Tuổi 47 đi xa gặp người giúp đỡ.
DẦN	Buổi sáng có sự xích mích chỉ vô hại hòa. Sao Kình đã đắt hàm, nên tránh xa thú dữ và mấy mốc. Có đi xa.	Hãy xem sổ lại lối của ngỗ, có kẻ giàu chi tính rập toan trộm cắp. Đề phòng kẻ yêu gặt vẻ tiền ái. Phòng bạn nước lửa.
MÃO	Vận đỏ đang lên. mọi việc đều bành thông, hãy tranh lấy tiến mạnh, hay sẽ thu được tài lợi dồi dào. Tốt nhất tuổi 33	Sao Long Phượng tốt tươi, tính việc hôn nhân đề hợp. Tuổi 33 có tin mừng vào buổi sáng Tuổi 45 tính công việc gặp may vào buổi chiều.
THÌN	Buồn phiền chán nản lắc nhày tất cả. Tuổi 18 sắp vượng tối hãy nên cố gắng theo đuổi nghề mình sẽ được như ý.	Dự định của bạn tiến hành thông thả mới thành công, lam gặp bị đề bại Tuổi 20 không nên phá giang. sẽ hối hận.
TỴ	Bòn ba chẳng qua thì ít vận tích tiền thành đại lí. Gì Cử có lẽn là sẽ có ăn Tuổi 31 chẳng nên bề phi thì gió vô tích.	Sự làm ăn buôn bán rất đỏ vào buổi sáng. Tuổi 21 ... tin mừng từ xa về. Tuổi 43 gặp bạn cũ. Tính cảm nồng hậu.
NGỌ	Thiên Lộc đang hồi vượng mọi công chuyện đều được đề đáng tiến đường, tài lợi nhạy Tuổi 30 mưu sự được thắng lợi.	Mọi việc tiến hành gặp may có lợi. Đi xa cũng may. Tuổi 18 hãy bền chí trong việc học, sẽ có trong tai danh giá đáy.
MÙI	Trong việc dự định, bạn sẽ gặp người chỉ dẫn giúp đỡ đắc lực. Tuổi 29 có tin mừng về cuộc đàm. Ra vốn có lợi.	Sự làm ăn buôn bán bị hao lỗ mãi, nay tài lợi sắp vượng rồi, cứ cố mà tiến đường lòng. trong tài sáng sủa rồi.
THÂN	Buổi sáng buồn bã mệt mỏi, vì đêm qua thức quá khuya. Trưa và chiều có bạn cũ qua thăm. Sự làm ăn trung bình.	Không nên nghĩ chi chống chuyện viển vông. Cố gắng chú trọng công việc. chiều nay có tin mừng. Tuổi 52 cẩ lộc vào
DẬU	Cố tin buồn lòng vào buổi sáng Tuổi 27 dự định sẽ thành công. Tuổi 51 nhận được quà tặng của con cháu.	Sáng ra đã gặp chuyện tất như ý Nên tránh xa những kẻ tiếu nhân vô lại Chỉ có cố sự xích mích trong gia đình. Cố ra vốn.
TUẤT	Sao Thái âm đang vượng cố sự gặp gỡ vui vẻ vô tình cảm. Tính chuyện lương duyên tất hợp. Tốt nhất tuổi 26. Ra vốn tốt	Nhận được tin mừng vào sáng. Sự làm ăn gặp may có lợi, Tuổi 26 được người giúp đỡ vẻ tài chính Tuổi 50 có lộc.
HỢI	Sự tạo tụy và trung thành về phía sự của bạn đã được người tiến sau đây, sẽ giúp được lương Sự làm ăn có lợi về chiều	Trong sự giao dịch tuổi 25 gặp bạn tâm thích tuổi 37 đã xa tình việc làm ăn gặp may mắn. Tuổi 61 có qua tặng.

Dư âm

(Tiếp theo trang 3)

ngày đập bao bối và bước chân của tôi vào đó thì đúng đúng hàng lòng tôi trên ngập niềm vui. Hay chăng khi gặp hòn, nhìn đôi mắt nửa buồn nửa như trách móc của chàng, lòng tôi đại bâu đi và tôi nhớ thấy bấy bao nhiêu đêm hàng lo khăng phải vì tôi. Tôi cần nhìn có một lần sau khi giao khâu chàng đã buồn của bao tôi :

— * Em ơ, nếu lâm con tình nhân, từ ngày mình bắt đầu yêu nhau cố lẽ giác hòa đã chiếm mất 2/3 thời gian đó rồi phải không em ? »

Và * Có lẽ em bao giờ Anh, em được vui vẻ bên nhau trọn một ngày em nhỉ ?

Và ai nhất là sao cứ mãi tuổi đông vào ngày thứ năm thì đi muốn đó không thể sao chăng sẽ giảm bớt gian nhau. Tuy đã nhiều lần tôi tự nhủ ở thôi, bởm nay Thu Năm, đủ thế nào mình cũng có nhau anh ky zem sao » thế đó lần gặp nhau tự nhiên chẳng lại gây ra trước, chẳng không được thể là chẳng tôi lại gian nhau. Chẳng sao nhỉ ngày đó đã đến có chẳng chỉ của tình đung lại nét giữa hòn của nhau mà thôi.

Buồn nhiều Chim ở IRĐ có những buổi tối đi học về bị mưa, nhưng tôi không chịu đi xe mà chỉ lòng thông đi bộ, ở ở chẳng gió lạm gió tôi có. Tôi chỉ muốn yên lặng để nghĩ đến mối tình ngang trái của chúng cũng đang đám mình chẳng tôi. Chẳng tôi cứ lặng lẽ đi mà không nói với nhau một lời nào cả. Tôi để chẳng để mặc cho chẳng trong tâm đã nghĩ rất nhiều về nhau. Đến khi nghe thấy tiếng nói khe khẽ :

— * Sao em không đi xe, với bết cả rồi ».

Giật mình quay lại thì đang là người tôi đang nghĩ tới. Tôi cảm động vô cùng thì ra chẳng đã đi đón tôi mà tôi không biết Sung sướng trào nước, tôi muốn ôm lấy chẳng, nếu mình bên chẳng để mong hơi ấm của chẳng sẽ làm tôi bớt lạnh. Tôi muốn được chẳng dìu đi dưới mưa để tận hưởng trọn vẹn những giờ phút hạnh phúc bên nhau Nhưng ở thời lâm tôi đang ch n lại không thể tuy phanh chẳng mà tôi mo g ước.

Tôi nói mặt cau trai vol long mình :

— Anh ! Sao anh lại đi tuế ? — nói nét cáu bẩn, Anh vẽ đi.

Cô lẻ đã thông cảm lòng tôi, chẳng chỉ nói nhẹ nhe.

— Ơ, anh sẽ về, nhưng em lên xe trước đã.

Rồi chẳng gọi xe cho tôi đi cho chẳng ở lại đón xe sau vẽ nhà. Và con nhiều, nhiều nữa, chim ý, nhưng chẳng muốn để cho chẳng nghe nữa đâu. Tôi tích kỷ lắm, tôi chỉ muốn riêng tôi và chẳng biết thôi không muốn để cho một ai biết hết, dù người ấy, là chim. Thà thôi cho tôi chim nhé.

Lay Chúa đem sự mọi người khỏi hòm thường ngày ChúaGiáng Sinh, trong đó chẳng cũng có người cơn yêu nữa.Riêngcon gió dayllên cớ lại trong nhật kỷ hầu mong tìm lại đư ảnh ngày xưa đã xưa lắm lắm lắm. Chúa ơi ! thời gian không thể lấy được lòng thương nhớ, người chẳng xin xa ? được nhớ hình bóng bưỡi bao đâu ! Nhưng lòng tôi lòng dân trong đau thương Ngày lại qua ngày con sống trong lặng thầm chua xót mà vẫn không sao quên được hình ảnh người xưa ! ! ! Con đã khóc biết bao nhiêu đêm trắng thương thodươi người phải chịu nhiều đắng cay.

Người trói đêm nay không trăng lại càng ở tối như lòng kẻ ngồi đây. Lòng con chẳng vẽ nét niềm tế tái lo sợ cho ngày mai đến tiết sẽ đến với đời mình. Con muốn kêu lên cho người loàng xáo hãy ; nhưng nghĩ người đang lên khóc mà thôi thương cho một kiếp hoa sớm nở tối tàn cho đời người yếu nữ.

Buồn bao bấc cho chết cả tâm hồn. Thế là hết ! Đời chỉ còn là một chiếm đen trong cô đơn !.. D. T.

Hộp thư phụ nữ

(Tiếp theo trang 3)

Bớt thế, chẳng nên khóc thêm bao tim người đó đâu giúp em được. Nhưng kẻ chẳng, chẳng tất cách thức để giúp đỡ các em. Chẳ sẽ nói rõ sau.

— Nguyệt Minh. Chẳ vui lòng nhận em làm em. Thư em làm cho chẳ cảm động quá. Chẳ cố nhớ các tường trong ra hình ảnh của em : bé bé, ngoan ngoan, xinh xinh, dịu dịu em ơi ! Sống không em ? A say ! hãy gửi ảnh cho chẳ để chẳ rõ em Không được khóc nữa nhé. Viết thư luôn cho chẳ.

— Diễm Chi (Sự Xoa) : Chẳ vui lòng nhận em làm em gái, Chẳ đoán em người Trung, tên thật là Châu. Em không nên viết thư cho người bạn trai kẻ n

TÂM TÌNH NHỮNG KẺ YÊU NHAU

(Truyện đăng trọn trong một tuần)

Duyên Kỳ Ngộ

● ÔI! THỜI GIAN XA CÁCH CỦA NHỮNG KẺ YÊU NHAU, SAO DÀI VÔ TẬN?

HỒNG-DƯƠNG

(Tiếp theo)

Tối cuối mà nguyện :

— Cám ơn em.

Phượng cầu tôi, trách yêu.

— Cám... ơn, lắm cám. À mà anh phải viết thơ ra luôn luôn cho Phượng, nghe chưa.

Tôi trêu Phượng :

— Chưa nghe.

— Thế hì thôi vậy.

Thấy Phượng sắp khóc tôi vội đổ ngọt :

— À... à đang thì nghe rồi vậy.

Cả hai chúng tôi cùng cười vui vẻ. Tôi đưa Phượng đi mua vài thứ cần thiết, rồi đưa về nhà vừa sáng đề mà đáp xe lửa ra Nha Trang.

Sáu ga đông nghẹt người ; kẻ đi người tiễn trao nhau những lời tha thiết. Nhìn con tàu vô tình nằm im lìm trên đường sắt, tôi thấy buồn xa phát nó vô cùng, mặc dầu tôi biết là tôi vô lý.

Tế nữa đây, con tầu đó sẽ mang Phượng của tôi đi. Tự nhiên tôi thấy lòng trống trong Hình như tôi có một điều gì làm cực mà không nói ra được. Tôi hỏi nhìn Phượng, lại ít lo cơn tâm.

Thấy mặt tôi nhàu lại, Phượng lo lắng khẽ gọi tôi :

— Anh... Phan.

Tôi quay lại nhìn đăm đăm vào đôi mắt mâu bạt đề của Phượng lúc nào đã hiện như mắt vô tình anh, dượng một vẻ buồn xa xót.

Tôi chợt có ý nghĩ giữ Phượng lại. Tôi thấy tôi không thể xa Phượng được. Cũng như tôi không thể để cho hiện tôi ra khỏi xác tôi.

Hình như đực được cái đau khổ trong mắt tôi Phượng bỗng cầm tay tôi và nói :

— Anh, hay là... Phượng ở lại với anh.

— Không.

Tôi trả lời nông không suy nghĩ. Chính tôi cũng không hiểu tại sao, tôi không muốn xa nàng mà khi nghe nàng bảo ở lại thì tôi lại từ chối. Song có điều tôi tin chắc là không phải vì tự ái.

Tiếng còi tàu bỗng kêu lên làm tôi hãng hoảng Hành khách lần lượt lên tàu.

Những bàn tay bịn rịn trong bàn tay. Hơi trao nhau lời tiếc biệt kẻ ở người đi cũng mang nặng lòng nhớ thương.

Tiếng còi tàu lại rít lên.

Những bàn tay rời những bàn tay. Nước mắt chia ly tuôn rơi.

Phượng gực đầu vào vai tôi, thì thầm.

— Anh... ba tháng sa nhau sẽ bằng một thế kỷ.

Tôi vỗ về an ủi Phượng.

— Thôi em cứ yên tâm. Anh sẽ viết thư ra luôn cho Phượng.

Tay ôm lấy Phượng thế song lòng tôi thì lại đau khổ tan chế. Tôi đã Phượng, không thể đến được lòng tôi đó Phượng bước lên toa xe. Phượng cúi xuống : Tôi bảo nhẹ lên tàu sáng.

Sáu ga nay đã chứng kiến bao cuộc chia ly... tương phùng.

Con tàu kia thật là một quái vật lý lùng; nó mang niềm vui tới cho những kẻ chờ mong, đề rồi lại mang những kẻ khác đi, để lại cho kẻ ở bao niềm buồn tủi nhớ thương!

Con tàu bắt đầu chuyển bánh, Phượng thò đầu ra, dơ tay vẫy vẫy tôi. Bỗng nhiên các buồn vụt tràn chiếm hồn tôi. Tôi thấy sự vô cố ý nghĩ, như đây là buổi vĩnh biệt. Con tầu cứ vô tình, mang người tôi yêu đi xa dần. Tiếng còi thét như xé lòng. Tầu sắp ra khỏi ga mà Phượng vẫn còn cố vẫy vẫy tôi. Tôi chỉ cho thấy lo mờ nhiều khác tay trắng phải phôi.

Tôi thấu thò dòng nhìn theo con tầu xa dần xa dần, mà lòng buồn ra diết. Quay lại tôi lác ấy có lẽ cũng có người khác đang mang một tâm trạng đau buồn như tôi vậy tôi cố cầm tưởng như quanh tôi là một không hư không tịch mịch và hoang liêu. Tôi chợt nhớ đến một câu thơ của Lamartine :

«Un être sans manque et fait ex de peuple»

Không lúc nào bằng lúc này, câu thơ trên thật đúng với tâm trạng của tôi. Vừa xa Phượng mà tôi đã tưởng như lâu lắm. Ôi! Thời gian xa cách của những kẻ yêu nhau sao dài vô tận ?

Tôi thấu thở quay trở về. Chân bước đi mà lòng chẳng định hướng.

Đầu đc quay với bao nhớ thương, và hình ảnh Phượng.

Mái sau người miên man, tôi đã tới vườn Bờ rô — nơi hò hẹn của chúng tôi — từ lúc nào không biết. Chuyến đầu đưa mang Phượng của tôi đi có lẽ đã được một tháng. Bao giờ tôi nhớ chúng phải là tháng giờ tới.

Tôi tới ngồi trên chiếc ghế đá quen thuộc. Cũng ở đây, trên chiếc ghế đá này, mới hôm qua của bình bông Phượng ghi nhánh ngồi bên tôi, mà giờ đây Phượng đã xa tôi.

Tôi bỗng thấy tất cả cái vườn tâm tâm, cả — thây cái buồn thấm thía của nó. Vẫn khu vườn cũ, giờ đây tôi thấy nó bao là quá, và cũng hiu quanh quá.

(Còn tiếp)

CUỐI NĂM, TÍNH SỔ... GẶNG TƠ !

«HÔN-ÁP», MỘT NGHỀ...

làm giàu mau lẹ và dễ dàng đang thịnh hành ở Ba-Lê

● TRONG NĂM QUA, 30 VỤ « HÔN-ÁP » ĐÃ « CHỚP » MẤT 100 TRIỆU QUAN.

HỒNG-DƯƠNG thuật

Ngăn cướp đột hoành hành tại Ba Lê

Tuy rằng không thể hiểu một cách rõ ràng nguyên do nào phát ra cái mâu đồng bắt hương, song người ta không lấy làm ngạc nhiên khi ngăn nổi tới một xã hội nào đó, có nhiều quân bất lương, dù cái xã hội đó là một xã hội văn minh và phồn thịnh chăng nữa.

Suốt từ đầu năm nay, người ta tính nhẩm một cách tổ nhanh chóng, nguyên cố nội trong thành phố Ba Lê một thành phố lộng lẫy và sang trọng vào bậc nhất hoàn cầu và vài vùng lân cận, đã có tới ba mươi vụ đánh cướp... đột.

Trong ba chục vụ « hôn áp », số tiền bị cướp tổng cộng có tới 100 triệu quan tiền Pháp. Mà nguyên nhân có tới chín vụ trong mười vụ là tại sự bất cẩu của sự mang tiền đi, mang tiền về.

Đem chứng Ba Lê phát hoàng lên vì sự lâm ăn quá ngon lành ấy của bọn « Gangster ». Nghĩa là chỉ trong vài giây đồng hồ một số đề lâm tối cố thể đổi tay chủ một cách ngon lành.

Những tên Gàng tơ chỉ mưu của ba chục vụ đánh cướp... đột nói trên thì có tới năm chục tên, chuyên đào đường đăng đi giới sự hiệp, hoặc đã thường đề cướp của.

Khôi hài hơn, là có những vụ cướp tiền mà bọn vô lại chỉ tiêu cùng đọa đầm hay bắt đờ tay gì cả. Có thể nói những vụ cướp của ấy đề như trò đùa.

Đến nỗi mà ông Cả Tây phải kêu lên rằng :

— Hỡng, bỡng, cứ mỗi vụ cướp đặt thành công là một khuyến khích lớn lao cho bọn gàng tơ, và khiến cho vụ cướp đặt càng tăng thêm.

Thật vậy nếu ngay hại là ở chỗ đó. Vì nó giúp cho bọn lưu manh lâm giầu một cách dễ dàng và mau chóng nên nó đề lâm tối mất một số đông thanh thiếu niên bạnh hoạn của thời đại. Nàng tự « bơ dịp » sự nó lon sáng cái đi ăn của tiền bạc đề kiếm ra trước mắt tuổi trẻ khiến cho những người này lao dầu vào vòng tội lỗi. Vì đó đó mà số đông tư tăng tư lăng kém cách kinh khủng.

Sự kiện này đã được cảnh sát cộng Ba Lê giải thích, rằng tại luật pháp của Pháp không đưa quá những tên bất lương bị thộp tố chỉ bị lên án rất nhẹ so với tội trọng của họ nên ngay khi ra tù lại tự vào tình cảnh đó.

Nhưng theo cô đã phải xét lên một cách chân xác rằng :

— Chẳng tới có cái cảm tưởng là cân phải bỏ tù vinh viễn nghĩa là cho đi chung thân tù cụ ? tất cả những tra tấn phạm cùng một tội, bao lâu.

Cao cái lẽ thật hai vẻ sự bình trường của các vụ « hôn áp » là lý sự bắt cân của những kẻ hộ tổng tiền. Các người cảnh binh cho biết :

— Việc lâm của bọn cướp cạy y như là đã dong tập đặt sẵn rồi nên hoa hồng chao vậy 96 phần 100 những trường hợp người ta cứ ngo là

(Xem tiếp trang 2)

ĐÂY! TẬT CẢ NHỮNG CHUYỆN LỰ KỲ VỀ :

NGHỀ GIÁN-ĐIỆP THỜI NGUYỄN-TỪ

THANH QUỐC sưu tầm

● VỚI NHỮNG BỘ MÁY TỐI TÂN VÀ NHỎ XÍU, CÁC TAY DO THÁM QUỐC TẾ ĐÃ GHI NHẬN ĐƯỢC TẤT CẢ MỌI VIỆC VỪA XẢY RA TRÊN THẾ GIỚI...

(Tiếp theo)

Sự lãnh mật của tôi với các nhân viên hướng hay liên lạc với tôi đã trên được cho bộ nhiều sự phiền phức.

Tôi giao qua đi và cái công việc hơn đó của chúng nhân phân giải phương cùng nhạt dần. Phải mất gần một năm chặt vật và phải lúc luân sống trong cảnh sự hãi tôi mới tổ chức lại được. 3 gián điệp của tôi. Công việc khởi đi rất chậm chạp và không thâu lượm được nhiều kết quả cho lắm. Tôi trang ra một loạt nhân viên mới để thay cho những nhân viên cũ vô hãy con bị tình nghi và bị theo rõi. Sở nhân viên mới này trông thành thạo hơn nhân viên cũ. Nhưng kh.ng vì thế bộ lớm khom ngoan và thơn vâi. Chỉ trong vòng một tháng gian, 3 gián điệp của tôi lại bọnt đụng lại như cũ. Tôi rất tự hao các nhân viên và ở gián điệp của tôi. Và lão nay 3 gián điệp của tôi được « khôn học » hơn tình vì hơn lần tô chức trước nhiều.

Nghệ thuật điều luyện của nghề gián điệp : biết cách đánh lạc hướng và đầu độc sở phản gián...

Trong nghề gián điệp đòi hỏi nhiều bình tạo trang. Nó thay đổi luôn luôn và mới luôn luôn. Vì vậy sở mật vụ đã gặp phải nhiều khó khăn trong việc « bắt mạch » địch thủ của mình. Việc lấy tin tức mật đã là một việc khó thế mà vấn không kẻ thua gì nếu đem so sánh với việc đánh lạc hướng, đầu độc sở phản gián địch. Công việc này ; một đôi khi cũng cần phải cách ly vận thì mới không thể được kết quả như ý muốn. Khiến cho phải nói đến đông lắm thôi... vì trong giây này không thể chưa hết được câu chuyện Để thay vào đây tôi xin kể ra đây câu chuyện đầu độc đánh lạc hướng của sở phản gián địch ở sở mật vụ quân đội Đông Minh. Câu chuyện đầu độc sau đây cần của quân đội Đông Minh đã có nhiều bậc quả lịch sử lớn lao. Hồi ấy, quân Đông Minh hợp lại và quyết định một cuộc đổ bộ lớn lực địa. Sau nhiều ngày bàn thảo, sở tham quân đội Đông Minh nhận thấy vàng cuộc đổ bộ sẽ phí quân rất nhiều và có khi thất bại nữa là đàng khác nếu không có sự giúp sức của sở tình báo quân đội. Bộ tư lệnh liên liên lực với sở tình báo và yêu cầu sở bắt kiếm cách đầu độc sở tình báo địch bằng cách gửi đến những tin như thật. Sở phản gián quân đội Đông minh đã gửi đến cho sở mật vụ Đức một số tin là quân đội Đông minh sẽ đổ bộ lên miền Bắc nước Pháp (cuộc đổ bộ tháng 6 năm 1944). Cái tin đánh dấ ấy là cốt để đánh bẫy thêm mưu Đức và để cho quân đội Đức rút ra khỏi miền Normandie. Công việc đầu độc có kết quả như ý muốn : quân đội Đông minh ở ạt đổ bộ lên miền Normandie. Và cuộc giải phóng lục địa Âu châu bắt đầu từ đó.

Nhân viên tình báo Đức F.479

Trước khi sở phản gián quân đội Đông Minh đầu độc được sở mật vụ Đức thì sở phản gián quân đội Đông Minh cũng đã từng bị sở phản gián quốc tế lâm thất điểu bát đáo nhiều lần.

Năm 1939, một nhân viên gián điệp người Đức cư ngụ tại Hoà-Lan. Nhân viên tình báo ký có một cái danh hiệu là F.479. Do lệnh của sở mật vụ Đức, nhân viên tình báo F.479 đã bắt liên lạc với sở mật vụ Anh quốc. Nhân viên F.479 đã tiết lộ cho sở mật vụ Anh biết nước Anh hoàn toàn nhờ vào đường lên lạc với một số tình báo viên ở Đức. Thực ra ; cũng vì cái danh hiệu đặc của mình được biệt nghiệm thêm, nhân viên F.479 đã tổ chức nhiều cuộc gặp gỡ giữa các sĩ quan cao cấp bộ tham mưu Đức (nhân viên Gestapo) và sở tình báo Anh. Tại Luân Đôn người ta rất hài lòng khi được hay tin về các cái chuyện mật ấy. Nếu vụ ám sát hụt Hitler không xảy ra thì cái công việc đầu độc sẽ còn tiếp diễn.

Sau vụ âm sát xảy ra tự nhiên nhân viên F.479 biến mất và nhân viên sở tình báo Anh ở Hoa Lan bị mất tích rất nhiều. Đâm ngờ ; sở phản gián Anh biết mở một cuộc điều tra mật và được biết là mình đã bị sở mật địch và những tin tức mà nhân viên F.479 cung cấp đã là những tin tức thật thì mà những tin tức như thật thì lại nhiều.

Lập tức quân đội Đông Minh lập ra những đoàn gián điệp bắt các gián điệp đề trông lại với những đoàn bắt các gián điệp đặc biệt của sở mật vụ S.S. Đức.

(Còn tiếp)

Truyện phim

Ông Nguyễn văn Trung (Lenaro Mikuti). Giám Đốc một hãng thâu âm đang tiến hành ronghiệc sáy dựng một đợp nước tại Suối Đơn. Ông sốn người hiền lành, trung nhà, nhưng tiếc thay sự ông là ngươi thường trái ý ông, tự tạo bỏ nhà đi theo những bọn bè mê tín quang xiên. Chán cảnh gia đình, ông đem lòng yêu cô nữ thư ký thân tín của ông tên là Thanh My (Michiyo Aratama) một thiếu nữ tài sắc, hoàn toàn hợp với tính tình của ông. Cuộc tình duyên vụng trộm nhưng mặn nồng đang ở thời kỳ say đắm nhất, thì một biến cố xảy ra làm cho bao trò trói quang đăng bỗng nổi cơn giông bão.

Một hôm, ông Trung đang ở nhà riêng của Thanh My thì có tiếng gõ cửa. Bà Phương Lan, vợ ông, sau một hồi do xét, đã tìm ra tổ ổn của kẻ người. Đao bôn làm là trung tay, bà Phương Lan xông vào, gặt chồng ra một bên, quyết trừng trị con người đã làm cuộc đoạt chồng bà. Nhưng sau một đàm tâm tình, nhờ có thuốn mật và hình đáng giống hệt nàng tên thế, Thanh My đang ngồi bên cạnh ông, không hay biết gì, tưởng thì đây là bà mà xông vào hoàng lâm, nên bỗi hoảng lắc hay. Ông Trung có chợy theo vào cản vợ, và thì vì muốn tranh một vụ đổ máu mà ông Trung đã vô tình thành kẻ sát nhân. Ông không dám đi trình báo, vì sợ có thể tìm đây là một vụ ngộ sát, là do ông đã tìm cách thủ tiêu xác chết để được vô tội : Một mặt ông cho cô Thanh My nhận quần áo của bà Phương Lan và bắt biểu Nhựt Hải bỏ trí một vụ tự tử giả tạo, một mặt ông tự đi an xác vụ đi sống xuống chiếc giống sâu tại mỏ đá Suối Đơn.

Gần lắc đó, Lê Mão, một bọn xấu, vì quá chán đã gây lợn với Ngọc-Trung là người yêu của cô Lệ Hương, con gái Mai. Bị trọng thương, Lê Mão vong chúng ta dương rồi leo lên xe ông Trung mà ngồi đi, trong lúc ác ông này tam ngang lại vẽ đường đề cầu sát lập biên bản.

Tin bà Phương Lan về bọn ở Lê Mão mất tích làm xôn xao dư luận. Nam Sơn cố gắng tìm tự tung, nhờ có thuốn mật và hình dáng giống hệt nàng tên thế, Thanh My đang ngồi bên cạnh ông, không hay biết gì, tưởng thì đây là bà mà xông vào hoàng lâm, nên bỗi hoảng lắc hay. Ông Trung có chợy theo vào cản vợ, và thì vì muốn tranh một vụ đổ máu mà ông Trung đã vô tình thành kẻ sát nhân. Ông không dám đi trình báo, vì sợ có thể tìm đây là một vụ ngộ sát, là do ông đã tìm cách thủ tiêu xác chết để được vô tội : Một mặt ông cho cô Thanh My nhận quần áo của bà Phương Lan và bắt biểu Nhựt Hải bỏ trí một vụ tự tử giả tạo, một mặt ông tự đi an xác vụ đi sống xuống chiếc giống sâu tại mỏ đá Suối Đơn.

Gần lắc đó, Lê Mão, một bọn xấu, vì quá chán đã gây lợn với Ngọc-Trung là người yêu của cô Lệ Hương, con gái Mai. Bị trọng thương, Lê Mão vong chúng ta dương rồi leo lên xe ông Trung mà ngồi đi, trong lúc ác ông này tam ngang lại vẽ đường đề cầu sát lập biên bản.

Tin bà Phương Lan về bọn ở Lê Mão mất tích làm xôn xao dư luận. Nam Sơn cố gắng tìm tự tung, nhờ có thuốn mật và hình dáng giống hệt

(Xem tiếp trang 2)

ĐIỆN ẢNH

ÁN MẠNG TRONG PHÒNG TẮM

SẢN PHẨM ĐẶC SẮC CỦA HÃNG NIKKATSU

● Phim do MỸ PHƯƠNG FILMS chuyển ảm.

Đạo diễn : NO NAKAHIRA

CÁC VAI CHÍNH :

LENTARO MIKUI — Nguyễn-văn-Trung
MICHIYO ARATAMA — Thanh-Mỹ
SHIRO OGAKI — Thầm tử Nam-Sơn
ASHIKAWA — Lê-Hương
TAKASHI MISHIMA — Ngọc-Trung.

HOA THƠM CỎ LẠ

● Trực giác... có cái tác dụng là xui khiến cho người đàn bà nghĩ rằng họ có lý ngay cả khi họ vô lý nhất.

VÔ DANH

● Đối ơn Thiên Chúa, đã ban cho loài người sự đau khổ, vì đó là liều thuốc linh diệu rửa sạch mọi xấu xa nhơ nhớp.

BEAUDELAIRE

H.D. sưu tập

Mỗi ngày MỘT TRUYỆN

TUỔI VÀNG

Của HUYỀN NGA

Chú Sáu và đi Tám bữa nay cũng vừa từ nhà quê lên đề thăm, nhân dịp Lê Giang Sinh, đề thăm các chau. Chú nhâm nhâp bạt đâu phòng rạng rỡ tân và bẻo ngày, miếng nem chua chăm đầm tôi, « nhậu lai rai » đề chờ ông Lợi, tiếp khách hàng xong thì vào ăn cơm luôn thể.

Giao phòng trong, một bàn ăn đã đợn tươm tất. Jác biệt có chiếu mâm ăn thịnh soạn đề tiếp đãi hai người bà con hàng năm mới có vài lần chơi Sài thành hoa lệ. Chung quanh bàn ăn có kê sáu chiếc ghế, nhưng chỉ mới có ba người ngồi là Chú Sáu, dì Tám, bà Lợi, Còn ba ghế trống thì một dành cho ông Lợi bắt chiếc nữa thì thăng Minh, con Hải vì nhỏ tuổi, cần đi ngủ vườn đề mai của thức ăn Re-vay-ong, nên đã xin phép ăn cơm trước về phòng ngủ rồi.

Chú Sáu vừa nhậu, vừa thuyết lý. Trước kia, chú cũng có một ngôi hàng đồ rộ, buôn bán gần khi cho Bến Thành, nhưng khi đã kiếm được một số tiền khá lớn, chú bỏ nhà quê về quê, tậu đất, lập vườn, vui cùng... phong hoa tuyết nguyệt đề dì dưỡng tuổi già ! Nhưng về đồng ruộng, chưa được bao lâu chú đã thấy không hài với tính quá, và cái tế « tâu nói gian thiệp » của chú đi khi nào cón có địp trở tới... Bà con lối xóm thì vừa ở xa, vừa mắc nhiều công việc, hơn nữa, tâm kiến vào cũng hợp bởi câu cổ đủ trí óc đề nghe hiểu được những lời chú thuyết lý... trên trời, dưới biển Đôi vậy cho nên mỗi khi có dịp lên Đô thành, chú rất ưa nói nhiều đề cho bà vợ nhăng ngày ngậm miệng. Chú nói thao thao bất tuyệt, đến nỗi bà Lợi phải luôn luôn nhắc dục :

— Kìa, chú Sáu, đi Tám, uống La-de, nước ngọt đi cho ! Chú với dì cứ tự nhiên ăn uống trước đi kẻo chả gọi nguội cả... chắc nhà tôi cũng sắp vào ăn bây giờ !

Bên ngoài cửa hàng, ông Lợi đương mời khách mua hết thứ này đến thứ khác. Ông vừa vặn cót cho chiếc xe hơi chạy. Jà lại cầm lấy chiếc kèn mà thổi tor ton... Tiếng đợng cơ chạy, tiếng nhạc lắc, tiếng sáng lục nổ, thực là ồn ào náo nhiệt trong một gian phòng gần đề các thứ, như một thế giới thần tiên.

Cớ tiệm ông Lợi chuyên bán đồ chơi của trẻ con, nên trong dịp lễ Giáng Sinh là những ngày của tiệm ông rộn nhộn nhịp nhất. Bà Lợi ngày tiếng chồng mới bết thứ hàng này đến món hàng khác, nhưng trong không có vẻ áo tên bình tình lắm. Vì thế bà chỉ hơi ngạc nhiên khi thấy lúc khách hàng đã đi hết, ông Lợi trở vào phòng trong, với một sắc mặt hân hân. Ông lúc nhìn hai chiếc ghế trống, chỗ ngồi của con Minh và thăng Hải, rồi cau mày, hỏi vợ :

— Hai đứa khốn kiếp đâu rồi ?

Bà Lợi lo lắng, hỏi :

— Cái gì thế anh ? Các con, tôi cho nó ăn trước, đi ngủ rồi ! Chả, chúng nó lại tinh nghịch cái gì ?

Ông Lợi thở dài, ngồi phịch xuống ghế tôi cầu nhâu, bảo :

— Nếu chỉ tinh nghịch thôi lại là chuyện nhỏ đáng sao ! chúng nó lại làm ra vẻ người lớn mới tại bại cho ! Mình có đoán được Nô-Ên năm nay, ông chủ tiệm Au-Xương mua chục các con con đề gì không ? Chỉ có mấy trăm cân, một đôi vợt đan ! chưa đầy bốn trăm đồng. (Nam ngươc, đúp mấy lần mua cho nước đưa con nào xe đạp, xe hơi và tuyển điều khiển trên 1 ngàn đồng. Năm nay, tôi ước đoán thế nào ông cũng phải mua những con búp bê lớn, những chiếc xe tăng đồ sộ, tì vào cũng ba bốn ngàn, vậy mà thế cả chỉ mua được có mấy trăm bạc quên.

Chú Sáu lên vẻ mặt cười :

— Hay là vì sản nay ông ta buôn bán không được phát tài ?

— Nếu thế thì sao đã không phân nán... Sự thực, tôi biết đợng trăng nhiều, nhưng bao giờ bằng cho biết ! Năm nay, ông không mua chiếu thứ là vì thăng con trai và hai đứa con gái của ông đều từ 8 không làm gì cả ông gọi Nô-Ên, toàn là... « sạn » cả ! Mà Chú và dì có biết tại sao chúng biết thế không ? Đây nhất là lại do chính thăng Hải nhà nay có đi « tuyên truyền » với bè bạn nó như vậy. Nó nói toạc mọng heo ra cho lũ bạn nó biết rằng bao nhiêu món đồ chơi mà bà mua chúng bảo rằng của ông già Nô-Ên thường vì chúng ngoan ngoãn đều là đồ của bà. Mà chúng đã mua của tiền cuối mang vẽ, dợn khoạ, trẻ nhỏ ngũ rồi, lẽ đề ở đâu gương, hoặc ở trước lò sưởi !

Chính ông chủ Au Xương có bảo tôi rằng : « Bây giờ lũ trẻ biết tỏ sự thật rồi thì chẳng ai thích cho chúng cái gì nữa ! Vì thế cho nên năm nay, tôi mua vẹp « ra kết » dành cho là tôi mua cho chúng ».

Rồi ông Lợi hầm hầm nói :

— Đề tôi vào mà xem, tôi đánh cho chúng nó một trận chúng nó sinh sống bằng đồ chơi Nô-Ên, vậy mà chúng nó đi « tuyên truyền » cho thế thì cế « sát nhân vô đao kiếm» không chứ ?

— Đề bây giờ nhân địp nay, tôi nói nhắc lại một việc mà trước đây, anh vẫn có vẻ tức tối tôi... Anh thấy hàng năm, tôi mua đồ chơi cho thăng Minh vì, Hải, lại không mua của chính tiệm anh mà đi xa mua ở tiệm người... Đó kìn, tôi thấy anh như có ý muốn bắn tôi ! « Chả, chú Sáu ơ ! tôi bán đồ chơi cho con cháu thì có gì phải giấu ? Sự thực, tôi phải kiếm mua ở nơi khác, chính là vì tôi muốn cho các cháu tôi tin rằng của ông già Nô-Ên cho chúng nó thật, nếu nó biết là chính tôi đi mua thì chúng cho thế vị gì nữa ! Bây giờ, anh mới thấy rõ, cái phần đề cho lũ trẻ nhỏ yên chí là có ông già Nô-Ên lợi hại là thế đó !

Riêng bà Lợi, cho suy nghĩ khiến nên nên vẻ việc nay. Lúc tức vẻ phòng ngủ, dập lại miền, đất lại mán chú hai đưa con thơ, bà chẳng khỏi là lăng buồn rầu. Bà không nghĩ như chồng, rằng hàng Nô-Ên bán ế vì thăng Hải đã tuyên truyền, — chưng bà vẫn — nhớ về con Minh, mới lên 5 tuổi, cái tuổi vàng đợp đề, hoàn toàn thơ ngây và mơ mộng những truyền thần tiên...

Lúng lúc nây, con Minh cựa mình, mở mắt, nũng nịu bảo mẹ :

— Mẹ chưa đi ngủ, a mẹ ? Mà mẹ phải ngủ với con kìa ! Con không ngủ một mình đâu !

Mẹ ngồi xuống cạnh Minh, vuốt tóc con, rồi dịu giọng bảo :

(Xem tiếp trang 1)

Nụ Cười

CŨNG LÀ MỘT CÂY...

Một thanh niên gặp gỡ hỏi một thanh niên cô-ki-ta tay đang ôm kẻ một bộ quần áo tập dù-đô :

— Nay, sin lỗi anh, anh tập dù-đô chắc lại lâm ghê ?

— Chớ sao ? tập để phòng thân khi cần đến.

— Thế anh sắp phải nhảy dù-đô lại cốt ít ít hơn anh sao ?

Thanh niên tập dù-đô trả lời không cần nghĩ :

— À có gì, tôi đây cũng là một cây... chay bộ.

VƯỜN VĂN

Số 71 Truyện dài của Đặng-Thị THANH-PHƯƠNG

(Tiếp theo)

Như người tình cơn mê, mụ nắng cầm con bé nhìn đăm đăm vào điểm nốt ruồi to đen nằm rõ một bên cằm. Ngẫm kỹ mặt nó mụ nhận thấy nữa phần tử lông mày trên đôi mắt lá liễu giống Lực như in, tìm đáp thình thình, cố lấm mu mới hết được cần hỏi :

— Ai... ai đem mày đến đây làm ?

Kinh ngạc lắm lo lắng con bé cái mặt đáp :

— Mẹ con.

— Mà mày ? Mà mày là... ai ?

— Mà con ở Chợ Lớn nhờ người quen đưa đến làm cho mụ.

Lặng một chút mụ lại hỏi :

— Mà đó ra mày phải không ?

Con bé lúng túng :

— Không, Ấy là mà nuôi con !

Hơn thế tưởng chừng biết quăng trong cường hạng, mụ phân phân :

— Thế mà đi mày là ai ? ở đâu ?

— Tay vẫn vẽ chiếc khăng xếp đét con bé cố vẻ sự sợ hãi :

— Con không biết mà đề là ai, vì... vì từ bé đến giờ con chưa gặp mặt !

— Vậy chắc mày ở tận đâu đâu đến với mà nuôi mày ?

Bị hỏi dồn con bé ấp úng :

— Thưa bà... con ở với người ta trong An Lạc !

Vừa nghe đến câu mụ nóng bừng cả mặt, cố hùng khẩu lại, tưởng chừng không nói nên lời, mụ lấp lại :

— Ở An Lạc !

— Vâng, con ở An Lạc với người ta, họ đành quả nên con trốn lên Chợ Lớn và gặp mà nuôi con.

Hai mắt hoa lên, hai tai lùng bùng mụ không còn can đảm hỏi thêm một lời ! Phải chăng đây chỉ là một giấc mơ ? Nhưng mơ mộng đâu ? Đây mới hoàn toàn là sự thực ! Một sự thực rõ ràng như ánh nắng chói lòa bắt vào người mụ. Mỗi trường đời mà mụ đã lên vào một con bé. Trời ơi, có phải chính nó đây không ? Có phải nó chính là đứa con gái bé nhỏ hơn mười năm về trước mụ đã viết trong tập nhà Kỉ-Ức An Lạc đây không ? Con mụ, con mụ là đứa bé nay ? Mụ không ban giờ hình dung được phút gặp gỡ eo le này ! Đứa con rượt rượt đề ra ngày nay đứng trước mặt mụ mà mụ nó vẫn không biết ! Có phải như thế không hỡi Trời ? Tay run run vịn lấy thành bể, mụ cố hết thêm lấy một câu cuối cùng :

— Tên con trước kia là gì ?

Đôi mắt sáng lên, con bé như sực nhớ ra, đáp bằng một giọng gần như reo :

— Tên thật con là An, là An ạ !

Thế là đã ! Mặt đầu cuối cùng đã chấm ! Mụ choáng váng tay buông lấy mặt tựa lưng vào thành bể. Thế đúng rồi ! Sự thật hiển hiển trở về với mụ, không còn lầm lẫn vào đâu được nữa rồi ! Bằng một dáng lượng choáng của kẻ tập ngã mụ run rẩy cả người, nhắc thấy thế con bé sợ hãi kêu lên :

— Bà làm sao thế ?

Rồi không đợi mụ đáp, nó gọi tầm lên :

— Chị Các ơi bà làm sao đây mà ?

Nghe tiếng gọi Các hoảng hốt từ nhà trên chạy xuống, vẻ tái xanh trên mặt mụ Thứ khiến Các hốt hoảng :

— Chết chưa, bà làm sao thế ? Thôi mời bà lên nhà kẻo đây giá lắm.

Mụ ngượng đáp :

— Tôi có việc gì đâu, chỉ khó ở một tý thôi !

Dìu mụ một bên, Các hết con bé :

— Rành con, không đi giả cho tao lí gương cho đường dưới ra đây à ?

Câu mắng của Các như ngọn roi viết vào mặt mụ, khỏ tâm lắm, mụ lặng lẽng nhìn con bằng đôi mắt thương xót.

— Chưa chi đã bảo ! Sạch cho tâm vào rồi cầm đầy cô phải làm khổ người ta không ?

Ông Cả đứng ở thềm oang oang nói vọng xuống khiến mụ phải cái chính :

— Nhỉ ! ai tâm chi nữa mặt thế rồi tự đường nó choáng váng cả người.

— Vâng đành giữ nguy đi không có lại nằm ăn vạ bắt người ta hầu ! Thế mà đòi đi trông gái đẻ.

Mụ không buồn đáp, vào nằm vất ngay xuống, ông đến cạnh nhân nhỏ :

— Có khó chịu lắm không ? Hay là nhân tiện có bác tì tối nhờ tiêm cho bà nhé ?

Mụ xua tay :

— Không, tôi không việc gì mà phải tiêm.

— Thì thôi bỏi đây vậy !

Mà thôi đi !

— Đã bảo không cần mà, tôi nằm một lát tất tỉnh ngay việc gì mà rối lên !

Cùng lúc ấy con bé Hai cầm bát cùng giả vờ rượu đem lên, trông thấy nó tuy biết mình không cần đánh giá nhưng tự đung mu lại muốn được chính tay mụ toa nhân cho mình. Đu hết suất lắm. Mụ bên khích người lại nói bằng giọng dịu dàng :

— Phải đấy con chịu khó đánh hộ một tý chắc khỏi ngay. Nào trèo lên đây kẻo lăng lưỡi đất xa quá.

Con bé vâng lời rón rén ngồi ghế xuống thoát thát cầm gối cùng đưa đi đưa lại trên khắp thốt lưng mụ. Hơi rượu êm êm cùng sức mạnh ở cái miết tay của nó làm mụ ấm ấm, nằm sấp trên gối mụ nhắm mắt khoan khoái nghe hơi thở của nó rồn lên cạnh mình. Trong tâm trí mụ phảng phất ẩn hiện hình ảnh đứa bé nhỏ da thịt nhăn nhéo quấn trong mảnh lót rách...

— Kìa đánh mãi ở lưng à ? Quay lại cho nó đánh cả trước ngực nữa !

Cái giọng ở bên của ông Các làm mụ giật mình, quay mình lại mụ kéo lưng áo xuống nói khẽ :

— Thôi đủ rồi.

Vẫn bảo con bé :

— Thôi con cứ xuống kẻo đi !

Quả thiết mụ chẳng có gan nhìn gần mặt nó cho nên nghe ông Cả bắt đành đến ngực mụ không hết tự chối ngay. Sợ ông ngày ngà, mụ vẫn nói :

— Đành có một tý mà đi chiu hẳn ! thôi khỏi rồi. Ông không lấp chi bướm đâu mất cái rồi mà nhau ngoài. Nằm lại một mình mụ có nghĩ cách bắt con về, nói thật với Hồng ư ? Dù Hồng đã biết những chuyện lôi lầm của mụ nhưng bao ngày bấy giờ lại nói toạc ra một tự thật xấu xa của tội lỗi nữa, mụ không đủ can đảm. Nghĩ gần rồi lại nghĩ xa mãi cũng không tìm ra kế gì khả dĩ yên ổn đem con về được.

Đang lúc bối rối con bé lại ở đâu đến, lúc nó đi ngang chỗ nằm mụ gọi giật lại, nó đa một tiếng đối mắt chiếu thẳng vào nhân quang mụ. Gặp tia mắt nó mụ bỗng đâm hối rồi, quơ một giấy tìm lăng mà bảo nó :

— Bà muốn lên con về để làm với ông bà... con có bằng lòng đi không ?

— Vì đâu lại ạ ?

— Vì Ô Mốn, chỉ ấy là nhà quê, công việc không có gì chỉ quanh quẩn trong nhà thôi ! Có thuận thì đến hôm nào bà bảo với cậu mợ cho con theo bà về ?

Không biết vì tao mu lại bàn với nó chuyện ấy, vừa nghe xong con bé không cần nghĩ ngợi đáp ngay :

— Không, con không muốn đi đâu cả ! Con chỉ thích làm cho cậu mợ con thôi.

(Còn nữa)

Từ thành đến tỉnh

(Tiếp theo trang 1)

EM « LÔI THÔI DUYÊN NỢ », CHỊ DẮY DƯA VÀO, BỊ PHẠT VÀ BỒI THƯỜNG

TÂY NINH.— Cậu Trần-văn-Nghiệp 20 tuổi, ngụ tại ấp Chánh, xã Gia Bình Quản Gò đầu Hà đã quen thân cùng cô Dương-thị-Hằn 18 tuổi, là « thân nữ hiếu hành, trẻ đẹp làm nghề may máy, ngụ cùng 1 xã nói trên. Trước đây cậu Nghiệp thường ra vào nhà cô Hằn để trò chuyện ái ân, làm cho cô siêu lòng và cùng nhau trộm yêu tha thiết gần 2 năm. Ngờ rằng đôi trẻ sẽ được hạnh phúc cho đến tuổi già. Nào ngờ vào ngày 12-10-59, cô Hằn lại nghĩa tình cậu Nghiệp đang làm lẽ thành hôn với cô Đỗ-tại-Hi, tự tuổi, là con của 1 gia đình khá giả, ngụ tại xã Gia Bình, bởi nghĩa cũ mà không một lời từ biệt.

Cô Hằn ức lòng mới đến tận nhà cậu Nghiệp năm ào khóc sướt mướt bắt thường. Cậu Nghiệp mắc cỡ nên xô người yêu tế quý, đồng thời cô Hằi (chị của Nghiệp) ở nhà sau chạy lên cùng đánh cô Hằn vài... bạt tai, chửng mạy cô Hằn lại mang trong tình dạ, ông Kiệt đòi 4.000 đồng.

Ông Chọt điều đình mãi để đưa một nửa nhưng Kiệt không nghe. Ông Chọt phải hẹn tới đêm 20-11-58 sẽ đem đến đủ số.

Tiếp theo **B** trang 1

Giàu cùng đi với một người bạn là ông Huỳnh văn Trị đến nhà ông Kiệt rồi đưa nhau đi Sài gòn vào, quán Tân Lợi an nhàn.

Trong bữa ăn đó, ông Kiệt bảo vợ chồng ông Chọt biết là cầu chuyện rất rối rắm, nên quật phải đồng ông sẽ lo cho chu đáo, ông Kiệt đòi 4.000 đồng.

Ông Chọt điều đình mãi để đưa một nửa nhưng Kiệt không nghe. Ông Chọt phải hẹn tới đêm 20-11-58 sẽ đem đến đủ số.

Tiếp theo **M** trang 1

nói gặp mặt với cái Thế giới lành mạnh... đã biến khỏi mắt kẻ ngày nay tự lâu, nay mới lại hiện ra!

Gần muốn có một bộ đồ hướng-đạo-sinh để mặc vào mình, nhưng nghĩ mà phân vân! Không biết mình có còn xứng đáng với bộ đồ nâu đó không? Qua con khói lửa tan hoang, qua một cuộc đời không hoàng-tinh thần, ngày nay cái thân mình có còn đủ khả năng để theo đúng với anh em hướng-đạo chăng?

Thôi thì đành cầu chúc cho Quốc gia vững: Một ngày gần đây, những bộ đồ Hướng-đạo-sinh « cũ kỹ » nhưng... vẫn đẹp tranh với những bộ đồ rằn ri-tuy rất bảnh nhưng - chỉ hành trong một thời gian không hoàng ngôn ngữ, vì Vô vụ cuối tranh thắng lợi để đưa Đất nước thay thế hoàn toàn thì huy hiệu!

THÁY GÒN

Tiếp theo **C** trang 1

điều kiện cấp bằng).

Ngoài ra, để các đương sự có đủ thời gian để chuẩn bị hồ sơ dự thi, ngày khóa sổ thâu đơn, trước đành vào ngày 10-1-1960, nay được dời lại đến ngày 31-1-1960.

Tiếp theo **D** trang 1

phòng Ấn thì phòng bổ quyết liệt rằng Ấn sẽ không dung thứ bất cứ kẻ nào đụng chạm vào chủ quyền của mình.

Quân đội Lào biểu dương lực lượng chống nội các Sananikone

VAN TƯƠNG (AFP).— Nhiều chiến xa và xe cam nhông chở đầy binh sĩ vũ trang đã chạy qua lại các đường lớn của thủ đô Ai lao hôi chiều thứ sáu và sáng thứ bảy, và đã đầu lại một lúc tại quốc hội. Ai lao trước khi trở về căn cứ ở ngoại ô.

Cuộc « biểu tình » bất ngờ này làm cho dư luận ở Vân Tương khá xôn xao, và người ta cho rằng vụ ấy có liên quan với tình hình chính trị từ sau cuộc cải tổ chánh phủ.

Do phe « chống Cộng triệt để » chủ trương

Người ta nhớ rằng cách đây 10 ngày, thủ tướng Phoui Sananikone đã cải tổ chánh phủ bằng cách thay thế các nhân vật thuộc « ủy ban bảo vệ quyền lợi quốc gia » hay « đảng thanh niên », bằng những nhân vật thuộc đảng của ông là « Tây Phương nhân dân Ai Lao, và viên thủ tướng đã giữ nhiều bộ quan trọng, như bộ quốc phòng, lâu nay được giao phó cho một quân nhân.

« Ủy ban bảo vệ quyền lợi quốc gia » là đoàn thể quốc gia triệt để chống Cộng đã tổ ý không tán thành sự biến chuyển nhu trên của chánh phủ. Mặt trong những điều lâm cho « Ủy ban bảo vệ quyền lợi quốc gia » bất bình hơn hết là việc chánh phủ hoàn lại cuộc tổng tuyển cử đến tháng tư tới, thay vì tổ chức trong tháng chạp này, vào lúc, mà nhiệm kỳ các ngài sẽ.

Bởi đó, người ta cho rằng việc quân nhân chọn ngày 25-12 để tổ chức cuộc « biểu tình vũ trang » kể trên là rất ý nghĩa. Một số người cho rằng đó là một cuộc tập dượt, nhưng một số người khác cho rằng đó chỉ là một sự cảnh cáo.

Không đảo chánh những chống Thủ Tướng

Trái lại các giới hữu quyền tỏ ra tin chắc không thể có đảo chánh hàng quân lực ở Vân Tương.

Đâu sao, có một việc chắc chắn là nhóm quân nhân trong « ủy ban bảo vệ quyền lợi quốc gia » (nhóm nay có cựu bộ trưởng quốc phòng Phoumi Nosavan, vừa được thăng chức thiếu tướng) vẫn là một lực lượng mà chánh phủ phải vị nể.

Nhưng cuộc biểu tình hôm thứ sáu và thứ bảy, được tổ chức không có sự ưng thuận của bộ trưởng quốc phòng là chánh thủ tướng Phoui Sananikone, vẫn được coi như là một sự thách đố chánh phủ hiện nay.

Ngôn-Luận

Ngày thứ Ba 29-12-1959

Tiếp theo **I** trang 1

hiệu rất rõ ràng như sau : một cai vỗng trắng viền đen, trong vòng có một con chim lớn đang bay.

Sau khi tiếp nhận và xếp trong máy bay rất nhiều thùng gỗ đóng kín, cả hai chiếc đều cất cánh bay về phía Nam trực chỉ biên giới Ai Lao, trên một độ cao 1.500 thước, cửa phía tay trái máy bay để ngỏ hoác đã thảo bỏ đi, cố ý để tiện thả đồ người và vật dụng tiếp tế.

Do những biến cố xảy ra cùng trong lội đó ở Ai Lao, tin tức nói trên chứng tỏ hoặc quân đội Việt Cộng đã tăng gia

Tiếp theo **L** trang 1

thật đó, chứ thôi, có thể thay thế trái tim thật của những người đau tim hoặc giả cả.

Ô William Fry nói : « Chúng tôi tin chắc rằng một trái tim cơ khí giúp cho đời sống con người trong 30 năm sẽ được hoàn thiện ».

Ông cho biết thêm rằng một trái tim nhân tạo lo loại này có thể được đặt trong ngực nếu được hoàn thiện.

CHIA BUỒN

Chúng tôi nhận được tin thân mẫu bạn TRƯƠNG HUẤN vừa thất lộ tại Nha Trang. Nhân dịp đau buồn này, chúng tôi xin ngỏ lời phân ưu cùng bạn Trương Huấn và tang quyến.

Trần-minh-Ngọc
Lê-phát-Tiến
Võ-ngọc-Diệp
Nguyễn-trong-Tiên
Trương-minh-An
Võ-tấn-Cường
Lê-kim-Đinh.

Đăng như sự tiên đoán của báo chí Việt Nam trong tuần lễ này phim

« CUỘC PHIÊU LƯU KỲ DIỆU CỦA HOÀNG TỬ SINH BẢ »

(Le 7ème voyage de Sindbad)

đã đoạt kỷ lục về số thâu và được hoan nghênh nồng nhiệt đến đổi trong một ngày đầu : cả bốn tạp điểm đều đông nghẹt không còn đủ giấy bán.

Để quý vị khán giả tiện thì giờ đi coi, kể từ hôm nay chúng tôi bắt đầu chiếu **thường trực** như thường lệ tại bốn tạp :

CASINO Saigon • **THANH-BÌNH** *(máy lạnh)*
(máy lạnh)
PALACE • **TÂN - VIỆT**
(máy lạnh) *Cholon*

Tiếp theo **A** trang 1

chung.

Trong khi đó thì phải viện trợ quá nhiều cho các nước bạn, Mỹ sẽ lúng túng về cán cân ngân sách, và sự khó khăn đó có thể làm cho phe « *biệt lập* » lại thăng thế trở lại tại Mỹ.

Thêm nữa gặp khó khăn bề bạn để khó chịu với nhau, người ta thì lôi cho người kia thành thử mối chia rẽ càng thêm sâu đậm.

Như thế khi Cút Xép hô hào hòa bình chính là Kút Xép chuẩn bị cho thắng lợi Cộng Sản ngày mai.

Kết luận rất dơn giản là Thế giới Tự do phải để cao cảnh giác và đừng cố mắc lừa lời đường mật của Cộng Sản.

Luận đề thứ ba

Có thể là Cút-Xép cùng chơi ú tim và chưa biết là trò chơi này sẽ đưa tới đâu..

Hiện thời Cút Xép đang đứng trước một tình trạng phải giải quyết với nhiều nhu cầu bắt buộc.

Về mặt kinh tế và quân sự thì Nga sô buộc lòng phải tiếp tiền đó chứ kinh phí của chương trình vũ trang để viện trợ cho các nước chư hầu, mà chiến lược thì trước sự phục hưng của khối Tây Âu, Nga sô buộc lòng phải hoãn là phá vỡ sự phục hưng ấy, hoặc là trung tập toàn khối Tây Âu, vì lẽ nếu mà cơ cấu thị trường chung trên đến đó biến thành cơ cấu chuyển trị chung thì không có lợi gì cho Nga sô cả.

Đã thế, riêng về phần Cút Xép, vốn là người mà sứ lại đó tham vọng đi vào lịch sử tài thiên ý muốn Nga sô vừa trở nên thành vương, lại vừa hành đạo để toàn khối Cộng Sản Nga sô Cút Xép có thể nào tiến liệu được cảnh chủ nghĩa cộng sản đang gặp mới khác quanh và đang biến thế ? Rất có thể là ý cũng không biết là kết quả của cuộc sống chung mà ý đề xướng sẽ ra sao. Có lẽ ý chỉ tin rằng với thời gian, cộng sản sẽ còn nhiều dịp trở ngón lọc lừa, vậy hãy tạm hòa để lo cũng cố mặt trận kinh tế đã.

Lịch sử đã nhiều lần chứng minh rằng khi một chế độ tới chỗ cực thinh là đã mang sẵn mầm mống của suy vong. điều này nghiệm hình trước chứng sự sử quan, và rất có thể là Cút Xép không thông minh thái quá như là người ta đã tưởng.

Tiếp theo **K** trang 1

xuống vô chủ, bọn chúng đoạt để cho ông diuốt trong đêm 24-12 Mãi đến 5 giờ sáng 25-12 chúng mới cho ông đứng lại tại ấp C thuộc xã Phú mỹ Tây giáp ranh xã Phước Long Đông quận Nhà Bè Gia Định. Chúng chất cây bắn làm chỗ trú ngụ và giấu ông Thương Khôn. Một trong 2 tên cướp liền đi mua thức ăn và đem thơ tống tiền về hãng Sinco đề đòi 2 triệu đồng tiền chuộc.

Võ tình một nông dân đã cứu được ông Thương Khôn

Trong lúc ấy có ông Nguyễn văn Chiêu đi thăm ruộng đến chỗ bọn cướp giấu ông Thương Khôn thấy một vùng ruộng bị cháy tiêu tức giận xông đến cái và với tên cướp. Nhanh ý ông Thương Khôn nói nhỏ cho cựu vô ông Chiêu, ông nay hiểu ý tới vế kêu gọi dân làng đông thời bao cáo công nhà chức tách xã Phú Mỹ Tây để mở cuộc bao vây bắt cướp. Nhờ vậy dân làng mới giải thoát được ông Thương Khôn đem về xã Phú Mỹ Tây, còn tên cướp lẩn trốn để cho đến 10 giờ 30 đêm nó mà ngu sĩ, mọi ra thì... cướp mà còn mần là tào hôn... mới mới mất ra là đã có chồng rồi... Có mối một cái tục tào hôn mà bài trừ mãi không xong. Lạc hậu thiệt... thân nào mà cứ bị người ta đề dầu cưỡi cổ...

Sau khi than thở một hồi vế một cái tập tục có hại chung cho xã hội Ai Nam thời bây giờ là nan tào hôn, Đội Đèn lại hỏi :

— Thế cái thằng chồng mày đó năm nay nó bao nhiêu tuổi rồi...

— Bẩm... làm lay lô mới 12 tuổi...

Bộ mặt phi nhiêu của Đội Đèn đang sầu bỗng dưng tươi hẳn ra :

— Chết chửa... chồng em nó mới có mười hai tuổi thôi ư? Hoài của, mới có mười hai đó thì tuổi thì đã làm nên cơm cháo gì...

Đội Đèn đứng phắt dậy, như một kẻ sung sướng nhất đời... sung sướng đến nỗi không thể nào ngồi yên một chỗ được, Đội Đèn phải tung tăng đi lại trong phòng. Vừa đi, Đội ta vừa cười, thì hi hật mìn-, vừa nhắc đi nhắc lại mãi mãi một câu « chưa đầu gì... chưa làm nên trò » rồng gì...»

Sau cùng, Đội vớ cây roi mây chọc vào cái đầu bao đầy cóm nằm trong cái thất lưng của cô Tươi :

—Mầy mang cái gì trong mày mà có vẻ nặng thế nầy ? Có phải là mày mang truyền đơn không ? Đây ra tao coi xem tao khám...

Cô Tươi liu riu mở tất lưng, cái hầu bao trên xe của cô rơi bịch xuống đất, vài đồng chinh vàng ra, kêu leng keng...

Đội Đèn lại gần :

— Hi...hi...mầy mà cũng còn trinh cơ à...?(1)

(1) Câu này được mượn trong một truyện ngắn của Nguyễn Hoàn.

(Còn tiếp)

Tiếp theo **B** trang 1

Rồi ông đem việc trình nhà chức trách.

Như đã hẹn 6.6. Chọt, Trị và Kiệt tới nhà hàng Thám Ký tập nhau nhậu để dựt khoát công việc. Sau một chầu rượu ông Chọt liền mốc bao thơ có 6 tấm giấy 500 đồng đưa cho Kiệt. Ông nầy mở ra xem rồi hỏi tuổi. Còn ông Chọt xin lỗi vế trước. Trở lần Kiệt đáp, ông Kiệt đòi 4.000 đồng.

Ông Chọt điều đình mãi để đưa một nửa nhưng Kiệt không nghe. Ông Chọt phải hẹn tới đêm 20-11-58 sẽ đem đến đủ số.

Tiếp theo **E** trang 1

Trào Hiệp Huynh với Philippe rất sôi nổi. Tuy nhe cần nói đến thì, Hiệp Huynh thiết rất nghệ thuật, trái lại Philippe đưa vào sức khỏe, nhưng thì nghệ đã thăng sức khỏe. Bị rúng bao nhiêu, nên khi tiếng công sao tiếp tục hiệp hà, Philippe lành chịu thua.

Kết quả các trận chót tối Chủ nhật 27.12

QUYỀN ANH (3x3)
Đỗ Bửu hoè Văn Toàn, Hồng Cương thắng điểm A. Mai Minh Thanh thắng điểm H. Huỳnh.

QUYỀN ANH (4x3)
Minh Cảnh thắng Lương kế Chính cả hai bỏ cuộc.

VÕ TỰ DO (5x1)
Huynh Tiến thắng Bra Mout bỏ cuộc ở hiệp ba. Hồng Quang thắng điểm Son Young.

VÕ TỰ DO (8x3)
Trần Dung ha Vũ văn Long đo ván ở hiệp nhì.

VÕ TỰ DO (9x3)
Trinh Kim Long ha Ngọc Thông đo ván ở hiệp tư. Tân Sơn ha Trần văn Tý đo ván ở hiệp nhì.

Tiếp theo **H** trang 1

Trào Hiệp Huynh với Philippe rất sôi nổi. Tuy nhe cần nói đến thì, Hiệp Huynh thiết rất nghệ thuật, trái lại Philippe đưa vào sức khỏe, nhưng thì nghệ đã thăng sức khỏe. Bị rúng bao nhiêu, nên khi tiếng công sao tiếp tục hiệp hà, Philippe lành chịu thua.

Kết quả các trận chót tối Chủ nhật 27.12

QUYỀN ANH (3x3)
Đỗ Bửu hoè Văn Toàn, Hồng Cương thắng điểm A. Mai Minh Thanh thắng điểm H. Huỳnh.

QUYỀN ANH (4x3)
Minh Cảnh thắng Lương kế Chính cả hai bỏ cuộc.

VÕ TỰ DO (5x1)
Huynh Tiến thắng Bra Mout bỏ cuộc ở hiệp ba. Hồng Quang thắng điểm Son Young.

VÕ TỰ DO (8x3)
Trần Dung ha Vũ văn Long đo ván ở hiệp nhì.

VÕ TỰ DO (9x3)
Trinh Kim Long ha Ngọc Thông đo ván ở hiệp tư. Tân Sơn ha Trần văn Tý đo ván ở hiệp nhì.

CẢM ƠN

Chúng tôi trân trọng cảm ơn quý vị :
— Hội Bắc Việt Tương Tế
— Hội Công Chức hưu trí
— Hội Việt Nam Phật Giáo (chùa Phước Hòa)

cùng các cụ, các ông, các bà đã chia buồn, cho đó phúng, và đi đưa đám thân phụ chúng tôi là :

Cụ Cả **PHẠM-DUY-TIỀN**
Bổ-chánh hưu-trí
Hưởng thọ 76 tuổi

mệnh chung ngày 23-12-1959 và đã an táng ngày 25-12-59 tại Bà Viện Nghĩa Trang.

Xin quý vị miễn cho những đám sự xuất.

Con trai : Phạm-mộng-Liên
Phạm-duy-Tiên
Con gái : Phạm-đoan-Trang và các con, các chau
Phạm-doan-Nhã và các con, các chau
Phạm-đoan-Thuận và các con.
Con rể : Và Chất
Phan-quốc-Tân
Phan-đình-Mai.

(149)/18 Ngô-tùng-Châu Sài-gòn.

NHÀ THUỐC ĐÔNG Y SỸ
KIM-KHUÊ
164D Hiền Vương — SAIGON
CHUYÊN TRỊ : BỊNH PHỔI, TIM, GAN, THẬN
và các bịnh đã lâu ngày

GET YOUR COPY OF
HOA'S VIETNAMESE - ENGLISH DICTIONARY
A practical dictionary tailored to your needs.

MUỐN : đàm tang được tế chức long trọng, chu đáo
MUỐN : khỏi phận vất vả mà được xin phép, xin dất, đẹp hàm. Các tang gia nên nhớ việc đám hiếu chu
ĐỨC-BẢO
530 Phan-đình-Phùng — Saigon

TRỊ BỊNH BỞI NHỮNG PILULES DUPUIS

Trừ bẩn khắp nhà thuốc Âu Mỹ
Tổng phát hành Saigon Dược cuộc 246, Công-Quỳnh Saigon

TNS Bị đau lưng Nhức mỏi Phong-tê Bại-xuội, mà ngài đã dùng THẢO NAM SƠN chữa ? thì thuốc cao tiếng tăm tế thấp hay khu thuốc thành. TNS

RAO VẶT
Sang 1 căn phố buôn bán, địa điểm tốt. Hỏi 175 B Lê-văn-Duyệt Saigon.

TIỆM KÍNH THUỐC THẾ HÙNG
Bán đủ các loại kính Thuốc đau mắt cần thị, viễn thị, loạn thị Thợ hành đúng theo toa Bác sĩ

Ai đau khổ vì bịnh Trĩ ?
Cắt 25 cọc mau lành bịnh, nhưng đó là tại ngoa, muốn hết dứt chúng Nga Trĩ hay Ngoại Trĩ, tiếc có mau lần mỗi đau nhức, hậu môn có nụ sa sung, chảy nước vàng, lâu ngày anh mạch lương, nên uống TRƯỜNG PHỤNG TRỊ LẬU HOÀN số 57 VÕ VĂN VĂN giá 25 đồng uống đạng nhiều ngày. Hỏi các tiệm dại lý thuốc đông y và 210 211 đại lộ Nguyễn-thái-Học — SAIGON.

ZEISS
WING-SOUI OPTICAL CO
44 Đại-lộ NGUYỄN-HUỆ 44
1ER CHAMBRE CLIMATISÉE
Rue du Building de 10 étages

CÓ BÀN ĐỦ CÁC LOẠI KIỂNG THUỐC

Trường CỘNG-HÒA 139 PASTEUR
Mở ngày 2 tháng 1 năm 1960
Lớp LUYỆN THI TRUNG HỌC ĐỆ I CẤP
ANH PHÁP VIỆT TOÁN LÝ HÓA CÔNG DÂN
Hãy tới hết thẻ lệ và ghi tên tại Văn Phòng.

Cáo-thị gọi thầu

Ngày 5 tháng 1 năm 1960, hồi 9 giờ sáng, tại tòa Hành chánh tỉnh Khánh Hòa, sẽ có cuộc gọi thầu để cung cấp thực phẩm sống, tươi, cho bệnh nhân tại tỷ Y Tế Khánh Hòa trong năm 1960.

Ước lượng khế ước : 500.000$00
Kỹ quỹ tạm thời : 12.500$00
Kỹ quỹ thật thọ : 25.000$00

Công chúng có thể đến xem điều kiện sách tại tòa Hành chánh tỉnh Khánh Hòa và Tỷ Y Tế Khánh hòa trong những ngày giờ làm việc.

Nha Trang ngày 11-12-1959
Trưởng Tỷ Y Tế Khánh Hòa

Miền Nam có nắng thanh bình
Có lòng lưa đẹp, có tình quê hương
Anh ơi mai sớm lên đường
Bằng VELOVAP, ruông nương đang chờ

XE NTN VELOVAP 1960 KIỂU MỚI AM-BRAY-YA TỰ ĐỘNG
Tổng phát hành S^té INDO COMPTOIRS
CƠ-XA THƯƠNG CUỘC CÔNG TY
289 Đại lộ Trần-hưng-Đạo SAIGON
NƠI ĐẶT MUA :
HỒNG-PHÁT THƯƠNG CUỘC, 194 Giaiong, đ.t. 22.017
TÂN LỢI, 42 Lê-văn-Duyệt Saigon
NAM HOA, 52-54 Nguyễn-Cửu Saigon
VĨNH XƯƠNG, 7 Võ Tánh Saigon, Đ.T. 20.948.

In tại nhà in riêng của NGÔN-LUẬN, 86 Lê Lai — Sài Gòn
Giám đốc Trị-sự : Lê Tấn Việt — Quản lý : Nguyễn như Cương
Ngân phiếu xin đề tên ông NGUYỄN NHƯ CƯƠNG

TRƯỜNG CHUYÊN KHOA ANH-VĂN
KHẢI-MINH
72 Nguyễn-đình-Chiểu Tân-Định 72
(30-12-59) lớp mới từ Vỡ Lòng — Trung Cấp đến Tower Certificate và Proficiency.

Cáo thị đấu thầu công khai
(LẦN THỨ HAI)
NGÀY, GIỜ VÀ NƠI ĐẤU THẦU : Hồi 8g30 ngày 12-1-1960 tại trại LÊ-VĂN-DUYỆT (Khu C) đường Lê-văn-Duyệt Saigon.
MỤC TIÊU VIỆC THẦU : Cung cấp quần áo bệnh binh gồm 4 lô trị giá cân bằng 2.819 904$00.
NƠI THAM KHẢO ĐIỀU LỆ SÁCH : Trong những ngày làm việc từ 14g30 đến 17g30 tại :
— Tổng Nha Hành-Ngân-Kế Bộ Quốc-Phòng, 63 đường Gia-Long Saigon.
— Trại LÊ-VĂN-DUYỆT (Khu C) đường Lê-văn-Duyệt Saigon.
SAIGON, ngày 23 tháng 12 năm 1959
Trại LÊ-VĂN-DUYỆT (Khu C)

Trường HƯNG - VIỆT 87 Cao-Thắng (Audouit) Saigon.
Sáng và chiều 2-1-60 mở thêm các lớp :
● Luyện thi khóa 2 năm nay (Tú Tài I A.B. (ôn kỳ Đệ Tam) (T.H.Đ.N.C. (ôn kỳ Đệ Ngũ)
● Đệ Ngũ (ôn kỳ Đệ Lục) và Đệ Lục (ôn kỳ Đệ Thất)
18g30 tối 2-1-60, mở thêm các lớp dành riêng người lớn :
● Luyện thi Tú Tài I A.B.C. khóa 2 năm nay học đầu Đệ Tam
● Luyện thi THĐNC. khóa 2 năm nay : mới lớp học đầu Đệ Thất và một lớp học đầu Đệ Nhứ.
18g30 tối 4-1-60 mở thêm lớp :
● Toán Lý Hóa luyện thi THĐNC. khóa 1 năm, tốn tất bà học, chuyên bài tập học tối 2, 4, 6. Phụ trách G. v. HOÀNG-TƯƠNG-THUỶ.

CASINO-ĐA-KAO
Từ Chủ nhựt 27 đến hết ngày Thứ Tư 30.12.1959
Một phim chiến tranh tân khốc bom đạn nổ long trời lở đất với những cuộc tiến công của chiến xa hàng nặng, những trận oanh tạc bằng phi-cơ bình, những trận tập chiến bằng lưới lê nói lên tinh thần chiến đấu đồng cảm của những vị anh hùng quyết tử đã chặn đứng quân Đức đến quên Đông Minh thắng tiến vào Thế Đệ Tunis của ngõ tây Phi Châu sang Âu Châu :
Đội du kích cảm tử
(COMMANDO SACRIFICE)
Với : Leo Genn — Kieron Moore — Michael Medwyn
Hình Cinémascope — Phụ đề Việt — Nói tiếng Pháp
Phim của Hãng Cosunam Films
Từ thứ Năm : BIEN JOUE... MESDAMES

Thuốc đau tim số 58
Do máu huyết nóng nhiệt, lo lắng buồn rầu thái quá, tim đập mạnh, hồi hộp, chóng mặt, xây xẩm, nặng ngực, trái tim nó lớn hơn bình, ngủ khan, xao lãng hay quên, mất ngủ, chiêm bao sợ hãi bao hão mệt.
ĐÔNG Y-SĨ KIỂM ĐÔNG DƯỢC-SĨ
NGUYỄN-VAN-CUNG
80 đường Pasteur SAIGON (Pellerin cũ) Đ.T 23.692
Chuyên môn trị bịnh hậu : Bịnh đau phổi, tim, thận, máu huyết, bịnh dại, thần kinh, bịnh tế bại, phong đơn, phong tình và các thứ nóng ban, các thứ phong dâm, phong ngứa của trẻ em.
Xem mạch mỗi ngày, chủ nhựt nghỉ

GIẢI TRÍ hôm nay
NHÂN DỊP NOEL HOÀI AN vào ngày 24, sáng tối 25-12-59 có nhiều tặng phẩm.
Đặc biệt : có Ban Hợp Ca Calypso với bộ ba Khánh Ngọc, Văn Quang, Tô huyền Vân. Hợp cùng một số ca sĩ ưu tú nhất Thủ đô. Mời quý khách tới giờ chỉ trước.
VĨNH-LỢI
Máy lạnh — Thường trực
BERNADINE
Pat Boone — Terry Moore
Janet Gaynor — Dean Jagger
Hình Cinémascope — Màu Deluxe
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt
KINH THÁNH
VÙNG THUỐC SÚNG
(La vallée de la poudre)
Glenn Ford — Shirley Mac Laine
Phim màu — Cinémascope
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt
ASAM DAKAO
LA GRANDE PARADE DE CHARLOT
với Charlie Chaplin
Một trò vui gây cân quay cuồng. Tột chuỗi cười như thác đổ.
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ
ĐẠI-NAM
LA MORT AUX TROUSSES
Cary Grant — Eva Marie Saint —
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt
Giấy thường trực ngoài ban 18g30
LỆ LỢI
LE VIRAGE DU DIABLE
Cornel Wilde — Jean Wallace
Hình Vistavision — Màu Technicolor
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt
MAJESTIC SAIGON
(Máy lạnh tối tân)
MAIGRET TEND UN PIEGE
Jean Gabin — Lucienne Bigaert —
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt
CASINO DAKAO
COMMANDO SACRIFIE
(Đội du kích Cảm tử)
Leo Genn — Kieron Moore
Michael Medwyn — Cinémascope
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt
CATHAY
ĐẠI NHẠC HỘI DÂN NAM
Giá vé : 10$— 20$— 30$— 40$
Không chiếu phim, đài 3 tiếng đồng hồ. Mỗi đêm 9 giờ tối, Chúa nhựt, ngày lễ thêm 2 xuất 9g sáng và 3g chiều. Các xuất khác chiếu phim
HAI CUỘC TRANH GIẢI
(Bóng tròn quốc tế)
ĐẠI HỘI VŨ KHÚC
tại Phòng trà ca nhạc Văn-Cảnh
Vừa giản nhạc linh động hợp chung 7 đánh ca trứ đẹp. Đặc biệt : Tư 24.12 có mặt 4 vũ bộ BÁCH-YÊN, PHILUATTAN, MAI-LY DUY-THANH, ÁNH-TUYẾT QUYNH-NHƯ. Riêng tối 24.12, có tăng lịch 1960 bình tài từ Trung-Hoa và Nhật-Bổn đánh cho những quý khách đến từ 18h đến 19h.
Quý vị nên đến sớm mới có chỗ tốt và có lịch tăng.
MODERNE
LA GRANDE PARADE DE CHARLOT
với Charlie Chaplin
Một trò vui gây cân quay cuồng. Một chuỗi cười như thác đổ.
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt
THANH-BÌNH
LE7ème VOYAGE de SINDBAD
Cuộc phiêu lưu của Hoàng tử Sinh Bá Quảy bằng phương pháp Dynamation Màu ảnh Megascope — Technicolor
Hoàn toàn nói tiếng Việt Nam với Kathryn Grant, Kerwin Mathew
Thứ 5, thứ 6, thứ 7 và Chúa nhựt có 7 xuất : 7g—9g20—11g40 14g — 16g20 — 18g40 — 21g
OLYMPIC
(máy lạnh tối tân)
HỒ SÁU CỦA TÔI LỚI
với Michiko Kyo, Shimura Takashi, Kuga Yoshiko. — Nói tiếng Việt.
HỒNG BÀNG
Rạng-Đông cũ — máy lạnh tối tân
CHÀNG NGỐC du NHỰT BỔN
Jerry Lewis — Sessue Hayakawa
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt
NAM-VIỆT
Les CLAMEURS se SONT TUES
(Cầu bơ và con bò rống đông cảm)
Mỗi phim bao hàng hoạt động, với những cảnh đầu bò rống không khiếp, với : Michel Ray — Rodolfo Hayos
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt Ngữ
KINH-ĐÔ
CHÀNG NGỐC du NHỰT BỔN
Jerry Lewis — Sessue Hayakawa
Hình Vistavision — Màu Technicolor
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ
MAJESTIC CHOLON
L'ESCLAVE DE L'ORIENT
Isabelle Corey — Antonio de Teffe
Phim đã xứ kiếm hiệp, với những màn vũ mê ly hấp dẫn
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt Ngữ
Màn ảnh DIỆN HỒNG (Thành Xương cũ)
(Máy lạnh tối tân)
121 Yersin Sài-gòn
Khai trương ngày 28-12.59
TRINH NỮ KÉN CHỒNG (Qu'est ce que maman comprend à l'amour)
Bạn ngày thường trực từ 8giờ đến 20g30. Xuất tối 21 giờ (giá vé không tăng) Cô Phụ diễn Tân nhạc do Hoài Nam, Kim Vui phụ trách với Trần văn Trạch, Ngọc Phu, Bạch Yến, Thâm Thúy Hằng...

TP. HOÀN-VŨ 549 Phan-thanh-Giản
1-1 LỚP TỐI NIÊN KHÓA MỚI
Khai giảng 2 lớp THÂT Luyện thi T. H. 1959
2 lớp NGỮ TỪ mới và Luyện thi T H. 60
Đệ Tam Pháp văn do giáo Pháp-Việt dạy.